

SAFARIMAGASINET

TROFÆ

Tidsskrift for
Nordisk Safari Klub
20. årgang
Nr. 6 · Oktober 2012

Jagtrejsemagasinet for jægere i Norge, Danmark, Sverige og Finland

Safarimagasinet Trofæ

20. årgang · Nr. 6 · Oktober 2012 · ISSN-0908-3952

Redaktion

Ansvarsh. redaktør Nils Holger Ellekilde · Mindelundsvej 45, DK-5240 Odense NØ
Tlf. 66 10 93 43 · Tlf. 29 16 60 09 · E-mail: editor.trophy@gmail.com

Hjemmeside, annoncesalg- og indlevering

Erik Klitgaard · Åstrup Strandvej 66, Åstrup Strand, DK-8541 Skodstrup
Tlf. 24 81 29 31 · Skype: erik.klitgaard3 · E-mail: eklit@live.dk

Lay-out og grafisk produktion

ProGrafisk ApS · Cikorievej 22 A, DK-5220 Odense SØ
Tlf. 63 38 39 40 · E-mail: michael@prografisk.dk

Udgivelser i 2012

Medio februar, marts, april, maj, september, oktober, november og december.

Deadlines: Redaktionelt stof: 5 uger før udgivelsen.

Indlevering af annoncemateriale: 3 uger før udgivelsen.

Annonceordrer: 4 uger før udgivelsen.

Nordisk Safari Klub

www.safariklub.org

Sekretariatet

Else Breith · Klaksmøllevej 24, Korning, DK-8700 Horsens
Tlf. 75 67 33 77 · Fax: 75 67 44 77 · E-mail: info@safariklub.org
Kontortid: Kl. 8.30 – 11.00

Trofæopmåling

Sten Breith · Klaksmøllevej 24, Korning, DK-8700 Horsens
Tlf. 75 67 33 77 · Fax: 75 67 44 77 · E-mail: breith@post7.tele.dk

Bestyrelse

Formand: Jens Kjær Knudsen · Blindgyden 5, DK-4622 Havdrup
Tlf. 70 22 04 86 · Fax: 70 70 21 42 · Mobil 40 58 04 82
E-mail: jens@kjaerknudsen.dk

Dan Poulsen · Søndervænget 1, DK-5871 Frørup
Tlf. 65 37 17 62 · Mobil 40 30 42 04 · E-mail: dan-358@hotmail.com

Steen Nielsen · Fløjterupvej 18, DK-2690 Karlslunde
Mobil 20 28 30 06 · E-mail: steen@tiscali.dk

Lars Storgaard · Hovedgaden 50, DK-8860 Ulstrup
Tlf. 40 25 83 20 · E-mail: storgaard@diana.dk

Kim Holmgård · Nakke Kirkevej 16, DK-4581 Rørvig
Tlf. 59 91 80 45 · E-mail: kilamabo@hotmail.com

Henning Olsen · Eskærvænget 37, DK-5700 Svendborg
Tlf. 21 63 66 21 · E-mail: ho@buhlsjagtrejser.dk

Dan Saugstrup · Gl. Jernbanevej 22, 2 tv · 2500 Valby
Mobil 20 73 35 33 · E-mail: dan.saugstrup@awinova.com

Kim Bjøler · Bøjdenvej 51 · 5800 Nyborg
Tlf. 65 31 49 45 · Mobil 20 44 36 05 · E-mail: kvbjøler@os.dk

Udvalg

Skydeudvalget – formand: Preben Nielsen

Aktivitets- og udstillingsudvalget – formand: Steen Nielsen

Mediaudvalget – formand: Jens Kjær Knudsen

Museumsudvalget – formand:

Jens Foldager · Overholm 22 B, Hatting, DK-8700 Horsens

Tlf. 75 65 35 02 · E-mail: foldager@foldager.com

Vedr. forsikring – Erik Ahlmann-Larsen · Langebakken 3, DK-2960 Rungsted Kyst

Tlf. 45 86 06 11 · Fax: 45 86 15 20 · E-mail: tedeum@tedeumvin.dk

Kontaktpersoner i Norge

Syd: Per Strandbakken · Nordre Elvegt 18, N-1500 Moss

Tlf. 0047 69 25 50 61 · Mobil 0047 97 14 82 81

E-mail: strandbakken@moss.online.no

Nord: Jens Aksel Kjær · Planetvejen 297, N-9024 Tomasjord

Tlf. 0047 77 63 18 59 · E-mail: breivik.kjaer@online.no

Vest: Håkon Kylesø · Lyngholen 18, N-4324 Sandnes

Tlf. 0047 90 97 60 58 · E-mail: hakon@sofaliv.no

Kontaktperson i Sverige

Dan Fridh · Bjällerupsv. 85, 245 92 Staffanstorps

Tlf. 0046 46 256817 · Mobil 0046 709 547917 · E-mail: dan.fridh@telia.com

Kontaktperson i Finland

Aatos Niemi · Kärpantie 13, 27800 Säskylä · Tlf. 00358 286 70 608

Forasidefoto: Billy Molls

Skriv til bladet

Trofæ er medlemmernes blad. Således kan vi i dette nummer glæde os over spændende og velskrevne jagtberetninger fra Uganda, Spanien og New Zealand, hvor medlemmer af klubben har skrevet om deres jagtoplevelser. Oveni har vi også en beretning fra en grizzlyguide i British Columbia – fremskaffet af et medlem, som har været ovre hos ham.

Det er altså medlemmerne, der skriver de fleste jagtberetninger i vores blad. Om deres egne jagtoplevelse, og det gør beretningerne levende og vedkommende. Derfor skriv til os.

Det har jeg allerede gjort, vil nogen sige. Men det er ikke bragt endnu. Og det er sandt. Vi er på bladet i den meget privilegerede situation, at vi har et pænt lager af artikler liggende klar. Men hvorfor er min artikel så ikke blevet bragt endnu, kan nogen med rette spørge. Det skyldes, at vi gerne vil lave et bestemt mix i hver enkelt blad, så der ikke kommer to artikler fra samme land, eller to artikler om samme vildtart, eller to artikler om den samme jagtform. Vi prøver at lave en blanding af emner, dyrearter og jagtformer i hver enkelt blad. Men den enkelte medlemsartikel skal nok komme i bladet på et tidspunkt.

Og husk at skrive jagtrapporter til os. Har man ikke energi eller lyst til at skrive en egentlig artikel, så kan man nøjes med en jagtrapport. Vi bringer normalt 4 jagtrapporter i hvert nummer af Trofæ, og her kan man finde alle de oplysninger og data om jagten, som man har brug for, hvis man går og planlægger en lignende tur.

Jagtrapporter kan udfylde på nettet via vores hjemmeside, eller man kan stadig rekvirere skemaer på sekretariatet. Og de sendes fortsat til sekretariatet. Jagtberetninger sendes til redaktionen, se feltet til venstre om adresse og mail. En jagtberetning skal helst være et sted mellem 1500 og 2500 ord og ledsaget af 6 – 8 gode fotos i høj opløsning. Det vil sige 2 – 3 mb eller større. Redaktionens indboks kan tage 25 mb, så der er plads til en del billeder. Det er ikke så god en ide at sende os en CD med samtlige 100 eller flere fotos fra den pragtfulde og vellykkede tur. Det tager lang tid for os at finde det bedste. Så udvælg selv nogle gode fotos og send med.

Så skriv til os og hjælp med til at skabe et spændende og vedkommende jagtblad for klubbens medlemmer.

Nils Holger Ellekilde
Redaktør

INDHOLD

Oktober 2012

- 4** En sæson som grizzlyguide
Ved Billy Molls
- 12** Udefra
- 14** Leopardjagt i Uganda
Ved Anders Holm
- 22** Internationale jagtrapporter
- 26** Til Spanien efter mankefår
Ved Kaj Venborg Lauritsen
- 30** En speditørs kvaler
Ved Marlene Jürgensen
- 32** Mountains speak – jagt på New Zealand
Ved Jacob Larsen
- 38** Krigen om næsehornstrofæer
Ved Ib Nordentoft Andersen
- 40** Boganmeldelse
Ved Henning Kørvel
- 44** Med Swarovski på bukkejagt
Ved Nils Holger Ellekilde
- 47** Møl i trofæsamlingen
Ved Jens Kjær Knudsen
- 48** Erik Ahlmann-Larsen på Valdemars Slot
Ved Nils Holger Ellekilde
- 50** Jagt og vinrejse
Ved Arne Kjær

Side 4
En sæson som grizzlyguide

Side 26
Jagt på mankefår i Spanien

Side 32
Bjergjagt i New Zealand

Side 48
Erik Ahlmann-Larsens trofæer

Følg Nordisk Safari Klub på nettet

www.safariklub.dk

facebook

[www.facebook.com/
NordiskSafariKlub](http://www.facebook.com/NordiskSafariKlub)

En sæson som

GRILLOJLY

guide

Tekst og foto **Billy Molls**

Verdens største brune bjørne, Grizzly bjørnene, lever på Kodiak Island og i Alaska. De kan veje tæt på et ton (2.000 pund) og er op til 4 meter høje, når de står på bagbenene! Jeg har gennem de sidste 14 år været så heldig at guide jægere fra hele verden i jagten på disse gigantiske brune. Jagten på den brune bjørn i dette øde og barske terræn er en oplevelse for livet. Det sidste år har uden tvivl været den bedste sæson for bjørnejagt i min karriere som guide.

Første jagt

Den første jagt var sidst i maj 2011 nær Frazer Lake på den vestlige side af Kodiak Island. På netop denne jagt var vejret meget koldt på trods af, at det var sidst på foråret, og mange af bjørnene var derfor stadig i deres vinterhi. Min jæger, Ryan Hiatt (fra North Carolina), og jeg så kun meget få bjørne de første par dage af jagten. På den fjerde dag kom solen dog frem, og det samme gjorde bjørnene! Alt i alt så vi 12 bjørne den dag, før vi pakkede vores ting i gummibåden og sejlede tilbage til lejren. På vejen så jeg en bjørn på en åben bjergside ca. en mile væk. Jeg sejlede ind til den nærmeste bred for at kunne se efter i kikkerten. »Der har du din bjørn«, sagde jeg næsten med det samme efter at have set bjørnen gennem linsen. »Det er bjørnen, vi skal gå efter«. Vi var kun nået få minutter ind i jagten, da jeg spottede en anden bjørn, som jeg var sikker på var en anden men mindre han. Da den store bjørn satte efter den anden bjørn, vidste jeg dog, at det var alt for sent på dagen til, at vi ville have en chance for at finde den igen, før det blev mørkt. Det var parringssæson, og der var sikkert en hun i brunst i nærheden, og vi kunne måske finde den store chokolade farvede han om morgenen.

Dagen efter fandt vi det udsigtspunkt, der gav os det bedste overblik over det

1.300 meter høje bjerg på den anden side af søen, hvor vi aftenen før havde spottet bjørnen. Vi kunne se flere sæt friske spor på den snedækkede bjergtop, hvilket fortalte mig, at en bjørnen havde jagtet en hun hele natten. Overraskende nok så vi dog ingen aktivitet før kl. 15.00. Heldigt for os var det den samme store bjørn, og denne gang var den højt oppe på bjerget i en snedækket lavning med en hun. Vi skyndte os ned i gummibåden og begav os over søen. Så snart vi nåede bredden på den anden side, smed vi jakkerne og den yderste sweater og begav os af sted på en stalk over 3 miles. Efter 2 miles var sneen så dyb, at vi måtte iføre os snesko. Vi sneg os videre i den sprøde sne og spottede så en hun, som jeg tænkte måtte have været sammen med den han, vi var efter. Hun gik lige forbi os mindre end 100

meter væk. Vi ventede, men hannen kom aldrig. Vi fulgte hunnens spor tilbage, og da vi kom over højderyggen, hvor vi sidst havde set hannen, så jeg med det samme et sæt store spor i sneen med retning mod den næste dal. Jeg vidste, at vi nu havde forpasset vores chance for at få Kodiaks store bjørn. Vinden var perfekt, så bjørnen måtte være blevet utålmodig og var gået op og over bjerget, hvilket var alt for stejlt til, at vi kunne gøre forsøget på det samme. Der var en meget trykket stemning på turen tilbage til lejret.

Nyt forsøg

De næste 4 dage jagede vi i samme område og så flere små bjørne, og bjørne hvis skind var i så dårlig stand, at de ikke var værd at skyde, før vi endelig spottede den samme gigantiske bjørn, der var slup-

pet fra os på selv samme bjerg. Denne gang var bjørnen meget længere nede på bjerget, og den var alene. Jeg vidste, at vi denne gang havde en meget bedre chance for at komme tæt på. Igen var det en hård tur gennem de tætte ellekrat, der dækkede bjergsiden i dette område af øen, og det tog os næsten 2 timer i regnvej, inden vi endelig kom tæt på den gamle gigant, som stod i en tykning på det tilstødende bjerg 340 meter væk. Den stod med front mod os, så jeg besluttede at forsøge at fange dens opmærksomhed ved at lave et lokkekald. Den kiggede med det samme i vores retning, og efter 3 kald mere rejste den sig. Jeg gav et kald mere, den begav sig ned mod dalen imellem os, og vi skyndte os 50 meter længere ned til en lysning, hvor jeg håbede, den ville komme forbi. Jeg vidste, at det ville blive spændende. Mørket var

nær, riffelkikkerterne våde, og tågen blev tættere og tættere. Bjørnen var ude af sigte i et minuts tid men kom så til syne igen, da den kom ud af dalen. Den var kun 120 meter væk og havde retning lige mod os. Jeg instruerede Ryan i at vente, til bjørnen vendte siden til, og derefter placere kuglen fra hans .375 H+H på bjørnens skulder, men bjørnen vendte sig aldrig. Han blev blot ved med at gå lige mod os. Med mindre end 50 meter tilbage stoppede den bag et ellekrat og stirrede direkte på os. »Så snart du får mulighed for et rent skud, må du hellere skyde« sagde jeg til Ryan. Bjørnen fortsatte direkte mod os, indtil den drejede mod vores venstre side og forlod lysningen, hvormed den gav Ryan den perfekte mulighed for et skud på bladet. »Tag ham« sagde jeg så stille jeg kunne.

»Kaboom!« og bjørnen brølede og trådte tilbage.

»Kaboom!« Ryans andet skud var kun for en sikkerheds skyld, da det første havde ramt den gamle bjørn direkte i hjertet.

Ryan rystede stadig uhæmmet, da vi nærmede os det nedlagte dyr. Han havde drømt om denne jagt i 20 år, og drømmen var netop blevet til virkelighed. Han havde skudt en 10 fod stor Kodiak brunbjørn. Vi brugte den næste dag på at få bjørnen og bringe det 60 kg tunge skind tilbage til lejren. Efter at dyret var blevet flået, blev skindet målt til 10'3" og kraniet til 28", hvilket kvalificerede den til The All-time Boone and Crockett Record Book.

Anden jagt

Min næste brunbjørn var endnu mere spændende. Min jæger, Barry Barton (fra Pennsylvania), og jeg var på jagt i Alaska tidligt i oktober i den overgangsperiode, hvor sæsonen for laks er ved at ebbe ud. Bjørnene begynder på det tidspunkt deres vandring fra Stillehavet, hvor floderne med laks udmunder i havet, og op i bjergene for at gå i hi for Alaskas barske vinter. Den første dag var vi ved flere lejligheder kun 40 meter fra en kæmpe bjørn, der gik langs elletræerne, der vokser langs foden,

men vi kunne aldrig få den på skudhold. Jeg kendte denne bjørn særdeles godt og havde 2 år forinden givet ham kælenavnet »Blackie«. Bjørnen havde stadig den samme vane med at fiske efter laks i de nærliggende strømme midt om natten for derefter ved første dagslys at gå tilbage til bjergsiderne med det tykke ellekrat, hvilket aldrig gav min jæger og mig en mulighed for at forfølge den kulsorte bjørn. På andendagen så vi bjørnen igen og fulgte ham i 2 timer, før vi mistede ham af syne. Vi kunne ikke nå ham, før han forsvandt ind i krattet, men jeg var overbevist om, at hvis bare vi var tålmodige og ikke skød andre og mindre bjørne, så ville vi før eller senere få en chance for skud.

Held kan som bekendt hurtigt vende, og lige før dag gry på den tredje dag opdagede Barry og jeg bjørnen, da den mæskede sig i de sidste få laks i det samme lille vandløb, hvor vi tidligere havde haft det tætte

møde med den. Efter en hastig forfølgelse på 400 meter var vi på skudhold af bjørnen. Jeg fik Barry sat i en optimal position med riflen stabilt placeret på min rygsæk. Afstanden var lidt større, end hvad jeg brød mig om for så stor en bjørn, men efter at have jaget denne bjørn i 3 dage blev vi nødt til at skyde på en afstand af 180 meter. Barry fik nerverne under kontrol og sendte et perfekt skud af sted mod den fouragerende bjørn, som straks brummede højt og vendte sig for at bide mod ribbenene, hvor skuddet havde ramt med et rungende »whump!«, hvorefter den stak af ind i krattet med retning mod bækken. Barry og jeg skød begge igen og bjørnen faldt. Vi målte senere bjørnen til 10'8". Den var 17 år gammel og havde et kranie på 28½", hvilket placerede ham sikkert i

The Boone and Crockett Record Book. Det var den største bjørn, jeg nogensinde havde guidet en jæger til.

Tredje jagt

Efter den jagt returnerede jeg sidst i oktober til Kodiak Island til sæsonens sidste jagt. Jeg var fløjet til et nyt område på den sydlige ende af øen. Dette område

Patronhylstret fra en 375 viser klørnes størrelse

er kendt for at have de største bjørne på hele øen. Trods let sne og vinde på 50 km/t landede vi på en lille sø, og jeg satte hurtigt min lejr op, da vejret hele tiden blev forværret. Derefter regnede og sneede det i 3 dage, vinden steg til over 130 km/t, og jeg var tvunget til at forskanse mig i mit telt og vente, til stormen var forbi. På fjerdedagen vågnede jeg til blå himmel og rolige vinde, og jeg vidste, at min jæger nu kunne flyve til lejren. Robert st. Pierre (fra Oklahoma) ankom kort før middag, og efter at have siddet på et hotel i Kodiak by var han mere end parat til at gå på jagt. Pga. Alaskas love og regler kunne vi dog ikke gå på jagt samme dag, han var ankommet, så vi skød Roberts riffel ind og gjorde os klar til jagten næste dag. Den nat kunne vi høre bjørne kæmpe om laks, der

fylde en lille bugt på den fjerneste side af søen. Vi har begge meget spændte på at komme på jagt.

Den næste morgen blev vi mødt af sne og minus 6 graders celcius. Sidst på morgenen var solen nået godt over bjergene mod øst, og vi startede

vores jagt efter

bjørne. De første 2 bjørne, vi så, var små hunner uden unger.

Lige efter middag spottede vi en stor han på en bjergside 2 miles væk. Jeg vurderede bjørnen til at være over 9 fod, og Robert besluttede sig for, at det var den bjørn, han ville gå efter. Efter 2 timer var vi 200 meter under bjørnen uden mulighed for at komme

nærmere, uden at den ville opdage os. Robert gjorde sig klar og skød, så snart bjørnen stod med siden til. Hans første skud var en forbier, men det næste ramte, og bjørnen forsvandt med det samme ind i krattet. Vi ventede tålmodigt på at bjørnen skulle komme frem igen, men 5 minutter senere var der stadig intet spor af bjørnen. Vi troede, den måske lå død inde i krattet og kravlede 50 meter op ad det stejle bjerg for at følge dens spor i sneen. Pludselig så jeg bevægelse gennem det tykke krat lige oppe over os og hviskede »Bjørn! På vej mod os!« til min klient. Bjørnen havde tydeligvis hørt os komme nærmere og jagtede nu os! »Vær parat, drej din kikkert til lav forstørrelse og vent til du kan komme til at få et rent skud,« instruerede jeg Robert.

Bliv væk om vinteren med camouflager fra

 Pinewood
OUTDOOR COLLECTION

Overtræksdragt camouflage

Let, slidstærkt og luftig camouflagedragt. Børstet elastisk materiale der gør sættet lækkert blødt og ekstra lydsvagt.

Str. S - 5XL
Vejl. 1599,-

Tilbud **1199,-**

NYT MØNSTER

Jagtsæt Yeti camouflage

Jagtsæt i let, lydløs og smidigt micromateriale, som har vatteret foer for ekstra varmere egenskaber og vandtæt membran som er åndbar. Aftagelig vandtæt hætte.

Str. S - 5XL og 46-64
Vejl. 2699,-

Tilbud **2199,-**

NYHED

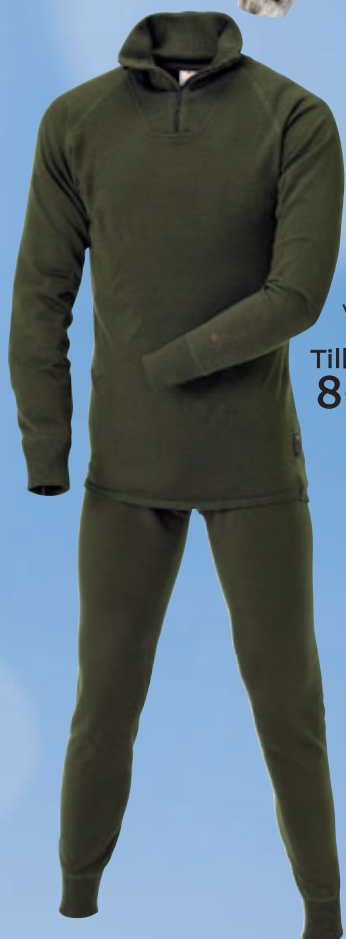

Jagtsæt Bear-realtree camouflage

Perfekt for jægeren og hundeføren. Vind- og vandtæt jagtsæt. Helt lydøst fløjlsblødt og meget let. Mange praktiske lommer.

Str. S - 5XL og 46-64
Vejl. 2499,-

Tilbud **1999,-**

Merion undertøjssæt

40% merinould
20% polyester
40% akryl
Grøn

Str. S - 3XL
Vejl. 1099,-

Tilbud **899,-**

Jagtcap vinter membran-camouflage

Vind- og vandtæt vintercap med varme og behagelige øreklapper.

299,-

Jagthandske camouflage

Funktionel og varm foret handske med vandtæt membran. Forberedt til åbning af skudfinger.

299,-

Fleecekrave
Varmt og skøn omkring hals og nakke
One size

69,-

Bjørneangreb

Vi kunne se små bidder af bjørnen gennem de tætte, filtrede elletræer, og vi vidste, at det var skyd eller dø, da bjørnen trådte ind i en lysning 25 meter fra os og stirrede direkte på os. »Kaboom!« Roberts første skud ramte det store dyr lavt på skulderen og sendte den hvirvlende ned ad bjerget ned i det tætte ellekrat. »Kaboom! ... Kaboom!«, vi skød begge, da den forsvandt ud af syne. Efter et par minutter fulgte vi blodsporet, som var let at se i den friske sne. Jeg vidste, at bjørnen sikkert stadig var i live, når vi fandt den, så vi gik forsigtigt frem. Efter 200 meter placerede jeg Robert på en lille bakke, hvor han kunne se ud over den tykning på 200 x 200 meter, som blodsporet førte ind i. Jeg ville følge blodsporet, og Robert skulle skyde bjørnen, hvis jeg fik den jaget ud af tykningen. Derefter fortsatte jeg forsigtigt min jagt på den sårede bjørn. Efter 10 minutter kunne jeg se, hvor bjørnen havde rullet rundt og bidt og brækket grene af elletræerne. Jeg vidste, jeg var *meget* tæt på og stod helt stille, da jeg hørte en lille gren knække. Jeg stod bomstille i flere sekunder og så bevægelse på min venstre side. Jeg

afsikrede min .375 H+H og tog 2 hurtige skidt. Bjørnen var hurtigt under 20 meter fra mig, og jeg skød hurtigt mod dens skulder og slog den dermed omkuld. Jeg skød med det samme et skud mod halsen og dræbte dermed endeligt bjørnen. Jeg gav et højt råb af både begejstring, lettelse og lykønskninger til Robert. Han kom hurtigt hen til mig og beundrede sit fine trofæ.

Den næste morgen, da vi drog tilbage for at flå bjørnen, faldt vi over anden bjørn, der spiste laks bare 50 meter væk. Bjørnen færdiggjorde hurtigt sit måltid og gik direkte imod os. Robert og jeg stod side om side og råbte af bjørnen, men den fortsatte sin vej direkte mod os. Da bjørnen var 35 meter foran os skød Robert i jorden foran den, men det rørte den ikke. Ved 30 meter skød jeg et skud i en lille bæk lige foran dens lange kløer. Vand og lidt småsten røg op i bjørnens ansigt og stoppede den. Vi råbte fortsat af den med rifterne ladte og parate vel vidende, at han enten ville lade os være eller angribe os. Den middelstore bjørn rejste sig på bagbenene, forsøgte at få færten af os og viste tænder i forsøget på at få os til at flygte. Vi

stod dog stille og heldigvis slentrede den til sidst sin vej.

Vi fortsatte til Roberts bjørn og holdt godt øje med elletræerne, der omgav os, mens vi flåede den. Vi så dog ikke flere bjørne. Vi fik bjørnen tilbage til lejren og målte kraniet til lige under 28" og skindet til 9'7". Den nat, før flyet den følgende morgen skulle hente os, vågnede jeg ved lyden af 2 bjørne, der sloges blot 300 meter borte.

Det var blot endnu en påmindelse om dette fantastiske lands simple og vilde natur, som jeg nyder mere og mere for hver sæson. □

Bill Molls filmer alle de jagter, han guider, og producerer jagt DVD'erne »The Modern Day Mountain Man« fra Alaska. Hans videoer indeholder jagt på ulve, Dall sheep, elg, Grizzly bjørne og brune bjørne. Se www.bil-lymollsadventures.com for nærmere information.

KORSHOLM JAGTREJSER

2012-2013

Transsylvanien
RÅBUK

Nedlæg en gammel buk. I 2013 er der mulighed for fast pris arrangement. En stor del af bukkene vejer mellem 300 og 400 gr. Transsylvanien er et spændende jagtland. Kuperet med masser af råvildt, i marker hvor ukrudtet ofte står højere end afgrøden. Bedste jagtid: slut maj-start juni. el. brunstjagt slut juli - start aug.

Pris 14.495 kr.

Inkl. 3 dages jagt. 3 bukke uanset str., transfer, kørsel, lokalt jagttegn

Midt Asian
IBEX

Denne fantastiske jagtoplevelse, i Tian Shan bjergene efter ibex, gennemføres sammen med Renaud Seladang og hans team, altså sikkerhed for at kvaliteten af jagten er i top. Jagten foregår i november og evt. efter nytår, hvis vejret tillader det.

8 til 9 dages tur, 5 jagtdage 2 til 1, inkl. 1. Ibex uanset str., alle licencer og tilladelse til 1. trofæ, transfer lufthavn og retur, al transport under jagt (evt heste ryg), feltklargøring af trofæer og veterinærpapirer til 1. trofæ.

Pris 34.000 kr.

KIRGISISTAN
**MARCO POLO
& IBEX**

Tian Shan bjergene huser en af de største bestande af Marco-Polo får i Asien. Vores samarbejdspartner Renaud Seladang har igennem mange år opbygget en stor erfaring. Der er mulighed for yderligere at nedlægge Mid-Asian Ibex på samme tur. Jagten er tilrettelagt sådan, at den udgår fra Spike-Camps og foregår på hesteryg, i højder op til 3500- 4000 m. Jagten foregår fra august til november.

12 dages tur, 8 jagtdage med føring 1:1 inkl. 1 stk Marco-Polo og 1 stk Mid-Asian Ibex uanset størrelse.

Pris 143.750 kr

Sibirisk
RÅBUK

Korsholm jagtrejser kan i sommeren 2013 tilbyde jagt på sibirisk råbuk i et privatejet område øst for Ural bjergene nogle timers kørsel fra Byen Omsk. Området er på ca 100.000 ha og der er mulighed for at skyde vildsvin, når man har nedlagt sine råbukke. Jagttiden er fra maj til oktober. Der er kun få ledige pladser i juni og august 2013.

7 til 8 dages tur 5 jagtdage. Jagtføring 2 til 1, kost og logi i fint jagt hus på reviret, 2 bukke uanset str., transfer fra lufthavn og retur, al kørsel under jagt, russisk jagttegn og licenser, veterinærpapirer og tolk.

Pris: 40.000 kr. pr. jæger ved 4 jægere

Korsholm
JAGTREJSER

Se mere på www.korsholm.dk
Eller ring til: Brian Madsen tlf +45 25370036
mail brian@korsholm.dk

Bidrag med internationale nyheder til »udefra« modtages gerne af medlemmerne. Der skal angives kilde og gerne medsendes et digitalt foto.

Armensk Muflon

Ifølge Armenian News i Jerevan trænger jagtselskaber fra nabolandene ulovligt ind på armensk territorium for at jage den fredede armenske muflon. Denne findes kun i Armenien og Iran, men er officielt fredet i begge lande. Ifølge Eduard Sari-bekyan fra en lokal jagtorganisation ved grænsen er de indtrængende jagtselskaber bedre bevæbnede og ofte berusede, så hans organisation kan intet gøre. Jagterne finder ofte sted i weekenden, og når man anmelder de indtrængende »jagtselskaber« til politiet, svarer de blot, at de ikke arbejder i weekenden! □

Canadisk bisonjagt aflyst

Den årlige bisonjagt i Canadas Nordvest Territorium er blevet aflyst på grund af et udbrud af anthrax (miltbrand) ved Yellowknife. Hvert år fastlægger territoriets miljødepartement kvoten for jagtbare bison med en fordeling på ca. 2/3 til den lokale indianerbefolkning og resten til jagtarrangører. Ud af territoriets anslåede 1440 bison var der blevet tildelt 24 licenser, men i løbet af sommeren har man fundet 440 døde bison og forventer tallet vil stige. Det er vanskeligt at bedømme, hvornår bestanden vil være genoprettet, og indtil da vil jagten forblive lukket. □

Retssag om blyholdig ammunition

Flere amerikanske jagt- og våbenorganisationer med SCI og NRA i spidsen går rettens vej for at stoppe anti-jægerorganisationen Center for Biological Diversity's forsøg på at forbyde al brug af bly i ammunition. CBD har tidligere forsøgt, men forrige retssag blev afvist på grund af tekniske årsager. □

Ulvejagt i Wyoming

U.S. Fish and Wildlife Service (FWS) vil per 30. september fjerne ulven fra listen over beskyttede vildtarter i staten, og fra 1. oktober bliver der givet en jagtkvotepå 52. Delstaten vil bibeholde totalt 150 ulve, heraf 15 avlende par. På trods af en svensk befolkningstæthed, der er mere end tre gange større end Wyomings, tillader Sverige en dobbelt så stor ulvebestand. □

Rekordbjørn

En 600 pund sortbjørn er blevet nedlagt i USA's nordøstlige delstat Maine tæt på grænsen til Canada. Ifølge den lokale guide var den største sortbjørn skudt i området sidste år kun på 150 pund. Jægeren, Richard Paro fra Indiana, og hans guide var overraskede over allerede på jagtens anden aften at se en meget stor bjørn, som de bedømte til at veje mellem

300 og 400 pund. Efter at bjørnen var nedlagt, forsøgte man at veje den med en medbragt vægt, der gik til 550 pund, men vægten kunne ikke klare opgaven. På en godkendt vægt, blev den bedømt til at være på 600 pund. Sortbjørne hanner vejer normalt omkring 150 til 500 pund. □

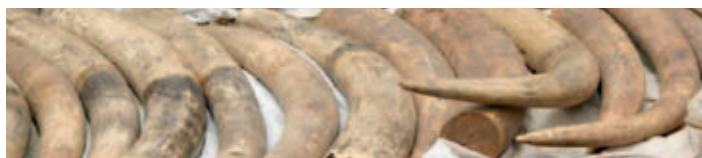
Avlstyr til 18 millioner kroner

Der er rigtig gode penge i opdræt af jagt-trofæer. På en vildtauktion i Sydafrika er en Cape bøffelstyr med tilnavnet »Horizon« blevet solgt til et nyt rekordbeløb på 26 millioner rand svarende til 18 millioner danske kroner. Dette er hele 8 millioner rand mere end den tidligere rekord. Den totale omsætning på auktionen var imponerende 122 millioner rand. □

Vietnam-Sydafrika aftale mod krybskytteri

I løbet af det forestående COP 11 møde i oktober i Hyderabad forventes det, at Vietnam og Sydafrika vil underskrive en aftale om fælles bekæmpelse af krybskytteri. Vietnam har vist sig at være et fjernøstligt center for ulovlig handel med elfenben og næsehorns horn. Der har været flere tilfælde af vietnamesere, der har optrådt illegalt som trofæjægere eller er blevet arresteret i forbindelse med smugleri, og flere er blevet idømt længere fængselsstraffe i Sydafrika. □

TROPHY ART
JACOB STRUNGE
PROFESSIONEL KONSERVERING

Trophy Art udfører alle former for konservatorarbejde: fra skalmønstre til skaller- og faldmønstre samt opbygning af naturscener og design af showmønstre.

Trophy Art tilføjer alle former for detaljer afgørende betydning: Arbejdet omkring øjne, næse og mund understreger den faldende konservering.

Trophy Art tilrettelægger sammen med kunden de individuelle ønsker og sikrer, at dette går hånd i hånd med dyrets anatomi og naturlige udtryk.

**Trophy Art, Værsgårdsvej 10 Vester, 6600 Vejen
+45 22 91 15 27, jacob.strunge@trophyart.dk**

www.trophyart.dk

- en verden af **JAGT**oplevelser

Tilmeld dig vores nyhedsbrev på hjemmesiden og få alle de gode tilbud først

SYDAFRIKA Markedets bedste pakketilbud i Sydafrika. Kun kr. 19.500 inkl. 6 TROFÆER, bl.a. Kudu og Oryx !!! Hertil kommer flyrejser. Jagt i ét stort jagtområde på 27.000 ha, med en helt fantastisk vildtbestand.

Markedets billigste jagtrejse – kr. 0 pr. jæger 2:1 for 6 dages ophold og 5 dages jagt. Billigere kan det vel næppe blive ? Og du jager i ét stort jagtområde på 27.000 ha med en fantastisk vildtbestand. Eneste betingelse er, at hver jæger skal nedlægge trofæer for min. \$ 2.500. Ekskl. flyrejse.

NAMIBIA Selektionsjagt på fri vildtbane i Namibia. Priserne starter ved kun kr. 16.550 inkl. 6 dages ophold og jagt samt 5 Oryx, 2 Blue Wildebeest og 1 Vortesvin. Extra Oryx/Blue kun 175/stk. Ekskl. flyrejse

PLANLÆG JAGT OG SOMMERFERIE 2013 NU !

UNGARN –
Ved Balatonsøen DET ER BILLIGT, Og et kæmpe-hit for mange familier hver sommer. 7 dage i feriehuse eller lejlighed på egen forplejning. 3 dages jagt efter bukke og vildsvin. Ved min. 4 personer er prisen pr. jæger kun kr. 2.965,- og pr. ledsager kr. 1575,-. Kør selv eller find billigt fly til Wien eller Budapest og lej en bil. Sightseeing i Budapest og se jagtmuseet?

KENYA - Big game fiskeri
Oplev fantastisk big game fiskeri ved Malindi fra moderne veludstyrede både og skippere der virkelig kan deres kram. Bo på dejligt hotel tæt på stranden. Pris fra kr. 16.245,- inkl. flyrejse, 7 dages ophold Med halvpension og 4 dages fiskeri!

Se vores prisberegner limpopo.dk

Limpopo +45 6220 2540
Diana +45 6223 1110
Ringsted+ 45 4356 1111
www.limpopo.dk · www.diana.dk

Sølvbryllup,

leopard

Uganda 2009

Tekst og foto **Anders Holm**

Min kone Mette og jeg talte ofte om Uganda, efter at vi var vendt tilbage til Danmark. De gode følelser, vi havde fra vores første besøg, sad dybt i os. Især de mennesker, vi havde mødt i lejren, havde gjort et stort indtryk på os begge. Overalt havde vi mødt søde og hjælpsomme mennesker, og især deres rolige og værdige måde at være på var med til at fuldende den afrikanske drøm. Den professionelle jæger Kaka samt trackerne Francis, Michael og Alex var alle på hver deres måde rigtig godt selskab. Vi havde derfor besluttet at opleve dette smukke land igen. Anledningen til beslutningen var, at vi i 2009 ville kunne fejre sølvbryllup, hvis vi stadig var i live.

*Anders Holms leopard udstilles
næste år på Valdemars Slot*

Ophængning af baits

Kaka havde i 2007 fortalt os, at han var ved at søge om tilladelser til at nedlægge enkelte leoparder, der udgør et særligt problem med den voksende befolkning og deres husdyr. Det var første gang i 35 år, at der ville blive udstedt tilladelse til at jage leopard. Dette store, fascinerende dyr, hvis snuhed er legendarisk, har været i stand til at klare sig godt trods den store befolkningstilvækst i Afrika. Leoparden har ligesom vores ræve tilpasset sig byudviklingen og fundet deres niche helt ind i forstæderne til de store byer. Deres fødegrundlag er primært vildt, men også hunde, kalve og geder er på menuen. Deres fantastiske sanser og sky natur gør, at man yderst sjældent ser det store, prægtige kattedyr.

Bekæmpelse med gift

I store områder af Afrika har det været et problem, at landbefolkningen har set sig nødsaget til at forgifte leoparderne i lokalområdet for at beskytte deres børn og husdyr. De forurettede mennesker har påført gift på de dyr, som leoparden efterlader resterne af, idet de store kattedyr ofte kommer tilbage for at æde af det samme byttedyr. Mange leoparder er fundet døde i umiddelbar nærhed af det forgiftede dyr. Ofte ses det, at en leopard slæber byttedyret ind i et tæt krat, hvor det gemmes væk eller

hænges op i et træ, så hyæner og andre ådselsædere ikke kan komme til det. Hvis der påføres gift på disse ådsler, kan rovdyrene ikke smage det, og de vil æde med glubende appetit. Giften er meget lig insektgiften parathion, men er blot meget mere potent, og det koster næsten ingenting. Resultaterne af en sådan forgiftning kan være katastrofal: Alle de dyr, der æder af byttet, vil dø øjeblikkeligt. Kaka fortalte, hvorledes han flere gange havde oplevet at komme til steder, hvor en sådan forgiftning havde fundet sted. Han havde engang fundet en hunleopard med killinger liggende tæt ved byttet, sammen med flere gribbe samt en ørn foruden tusindvis af døde fluer. Ådselsædere som gribbe og ørne er fredede, og er opført på listen over de mest truede dyrearter i Afrika. Denne form for bekæmpelse er således meget skadelig, idet den rammer helt tilfældige dyr, og vil hermed være en trussel for mange af de arter, der er strengt fredede i dagens Afrika. Man har i en række afrikanske lande indset, at hvis man tillader jagt på enkelte hanleoparder i områder, hvor bestanden tillader dette, kan man få befolkningens forståelse for, at disse prægtige dyr er en ressource. Lokalbefolkningen får nemlig trofæafgiften som kompensation for de skader, dyrene uvægerligt vil gøre på landbefolkningens bestand af husdyr. Det

har vist sig, at i områder med en begrænset trofæjagt på leopard er forgiftning ophørt, og bestanden dermed øget. I Uganda tilfalder trofæafgiften den del af befolkningen, der holder til i området, og dette giver et kærkomment tilskud til de lokale skoler og andre offentlige opgaver.

Kakas team

Ved ankomsten til lejren ved Lake Kachira blev vi meget varmt modtaget af Kaka og hans mænd. Det var herligt at se dem igen, og smilene i deres øjne var ikke til at tage fejl af. Den hyggelige teltlejr lå, hvor den plejede ved den store sø, omgivet af de grønne bjerge og med en udsigt, som ledte tankerne hen på tidligere tiders store østafrikanske safarier. Enkelte fiskere satte net fra deres primitive både, og dette var med til at fuldende billedet af det smukke område. Kaka var taget til lejren et par dage før for at studere leopardernes færden. Han havde hængt flere byttedyr op i træer på steder, hvor lokalbefolkningen havde meldt om aktivitet.

På jagt

Vi kørte ud den første morgen, og vildtet sås overalt. Kun ca. 300 meter fra lejren sendte Kaka Francis ind i et krat for at checke et byttedyr, der var ophængt. Francis

kom tilbage med et meget alvorligt ansigtsudtryk. Han sagde en masse på det lokale sprog. Kaka blev helt bleg og sagde henvendt til mig: Leoparden har taget en stor luns af bushbukken i nat! Betydningen af at en leopard havde ædt af et ophængt dyr kun 300 meter fra lejren, forstod jeg ikke på det tidspunkt. Men det skulle jeg nok lære! På de foregående safarier, havde man ophængt byttedyr flere timers kørsel fra lejren, hvilket gjorde, at det var meget besværligt at checke leopardens rytme. Der var således ikke noget at sige til, at de sidste mange safarier var endt uden det ultimative trofæ til jægeren: En stor hanleopard.

Kaka sagde, at vi skulle være tilbage i lejren ved middagstid, så vi kunne forberede leopardjagten.

Der hersker en helt speciel stemning i lejren, når der indledes jagt på leopard. De utrolige sky dyr ses næsten aldrig af mennesker i dagtimerne. De fleste leoparder undgår kontakt med mennesker og holder sig skjult i klippeformationer langt fra menneskers normale færden. Den foregående safari havde koncentreret sig om jagt på en leopard i et klippeområde, der lå mere end 2 timers kørsel fra lejren, hvilket betød, at jægerne var nødt til at tage af sted meget tidligt om morgenen og returnere sent om aftenen.

De ophængte baits var blevet ædt af leoparden, inden jægerne fik opstillet et blind. Der blev ikke nedlagt leopard på denne safari.

Vanskelig jagt

Det svære ved at jage disse dyr skyldes også, at deres territorier er så store. Det er beskrevet, at en hanleopard kan herske over et område fra 10 og helt op til flere hundrede kvadratkilometer. Dette betyder, at kattedyret kan være meget svært at træffe. Når dyrene er så sky, skyldes det deres sanser, idet især synet er utroligt veludviklet. Det siges, at en leopard meget nemt kan se den mindste bevægelse igennem det lille kighul, der laves i fronten af skjulet. Hvis dyret en gang mærker menneskers bevægelse, vil den forsvinde for altid. Derfor er det en kunst at lave disse skjul, idet det mindste lys ikke må trænge ind og afsløre de personer, der sidder i skjulet. Hørelsen er ligeledes meget skarp, hvorimod lugtesansen ikke er specielt udviklet. En hunleopard vejer normalt

Trofækunst

I INTERNATIONAL TOPKLASSE
TIL FORDELAGTIGE PRISER

Diana Konservering
er flyttet til Sydafrika.

Ud over afrikanske trofæer,
laver vi stadig trofæer fra Danmark
og resten af verden.

Se mere på vores nye hjemmeside
www.dianakonservering.dk

DIANA KONSERVERING

Kontakt os direkte:
post@dianakonservering.dk
Telefon 0027 42 004 0004

Bitsch Jagtrejser

Jagtrejser til Danmarks
laveste priser.

Pris-
eksempler
hjørtejagt:

Polen: Foreningsrevirer Cat. I, 3 dages jagt 1:1, ophold, div. tilladelser, forsikring, tolk og afskydning efter prislister Kr. 3.332. Priseksempler med 3 dages jagt og 1 hjort mellem 3,5 og 5 kg. **KUN Kr. 10.922**

England: 3 dages jagt, ophold på B&B, flyrejse og Pick up. Hjørte fra £ 450. Også mulighed for sika, dåhjorte, muntjac og CWD.

Finland: Whitetail Kr. 9990 incl. 1 hjort, 3 dages jagt, ophold, flyrejse.

Vi har naturligvis også de bedste tilbud på hundyrjagt og drivjagt i Polen. Bjørnejagt i Finland, Rusland og Alberta. Samt alle de andre jagttyper.

I forbindelse med booking kan du altid rekvirere referencer fra tidligere kunder. Derudover jagt i Grønland, Australien, New Zealand, Canada, Rusland, Argentina, Spanien, Sydafrika, Bulgarien, Ungarn samt meget mere.

Bitsch Jagtrejser

har solgt jagtrejser siden 1994 og er dermed blandt Danmarks ældste.

Du kan se mere på
www.bitsch-jagt.dk

eller kontakte os for info på
9754 1641 eller

bjarne@bitsch-jagt.dk
Rejsegarantifond nr. 2189.

Medlem af DJA.

AURORA JAGTREJSER

DIN JAGTREJSEPARTNER

Drivjagt i Polen

- 3 dages drivjagt
- 3 dages ophold i Kat. 1 i dobbeltværelse. Drivere med hunde, klargøring af trofæer
- Jagtføring 1:1

I alt kr. **5.450,-**

Hundyrjagt i Polen:

inkl. 10 råer/lam

- 3 dages jagt og ophold med fuld forplejning,
- 3 dages ophold i Kat. 1 i dobbeltværelse. Drivere med hunde, klargøring af trofæer

I alt kr. **6.950,-**

Spanien Beceite ibex

- 3 dages jagt
- Inkl. 1 Beceite ibex op til sølvmedalje + 1 hundyr

I alt kr. **28.950,-**

Bukkejagt i Polen 2013

Med bus 11-15. maj og 3.-7. august

- 4 dages jagt og ophold med fuld forplejning
- Ophold i dobbelt værelse, jagtføring 1:1
- Buskørsel Danmark/Polen t/r

I alt kr. **5.650,-**

Eastern Cape Sydafrika

- 6 opholdsdage i dobbeltværelse
- fuld pension under opholdet
- 6 jagtdage, jagt 1:1
- Al transport i Sydafrika inkl. Transfer
- Jagttilladelser i Sydafrika

Pris kr **1.990,-**

Finland whitetail jagt

- 1 whitetailhjort optil 6 ender
 - 4 opholdsdage i jagthytte
 - 3 jagtdage som ansitz
- (mulighed for drivjagt ved 3 jægere)

I alt kr. **8.950,-**

Slovenien gemsejagt

- 4 opholdsdage i jagthytte
- 3 jagtdage med pürsch og ansitz
- Jagtføring 1:1

I alt kr. **4.950,-**

Dåhjortejagt i Polen

- Inkl. dåhjort uanset størrelse
- 3 jagtdage (6 pürsch) med 3 overnatninger
- 3 dages fuld pension, ophold Kat.1 i dobbeltværelse
- Jagtføring 1:1

I alt kr. **9.890,-**

Muflon jagt i Tjekkiet

Weekend jagt med

- 2 dages ophold og fuld forplejning
- Jagt 1:1, alle tilladelser

Pris ved muflon optil Bronze

9.750,-

Pris ved muflon Bronze

14.150,-

Pris ved muflon Sølv

21.300,-

Pris ved muflon Guld

28.950,-

tlf. 2345 2694 · www.aurorajagtrejser.dk

ca. 45 kg, mens en hanleopard normalt vejer ca. 65 kg og er ca. 2 meter lang fra snude til halespids. De utroligt smukke dyr færdes som regel alene uden for parrings-tiden. Hunnen passer ungerne alene, mens hannen efter parring fortrækker til sit sikre skjul langt fra alfarvej.

Der herskede en særlig stemning i lejren, efter vi havde set helt friske spor efter leopard, ligesom en ærefrygt, når mændene gik i gang med at forberedelserne til den store jagt.

Jeg var fuldstændig uforberedt på, hvad der ventede, selvom jeg havde læst og hørt mange beretninger om, hvor svært det var. Jeg havde således så ofte hørt om andre jægers forgæves jagt på leopard, og derfor var mine forventninger små. Mange jagter i det sydlige Afrika foregår på den måde, at man sidder i skjul om natten og tænder en projektør, når leoparden kommer og æder. Derefter har man kun 5 sekunder til at afgive sit skud. Talrige var de fortællinger jeg har hørt, hvor jægere har rejst forgæves flere gange til Afrika for at vende tomhændede hjem, forbudt af utallige myggestik og med et solidt søvnunderskud. Succes raten for en leopardjagt angives flere steder at være ca. 15%. Mine forventninger til de kommende dage var således små, jeg ville blot forsøge at nyde det.

Straks efter vores tilbagekomst til lejren, gik lejrens personale i gang med at forberede jagten på det store kattedyr. Mængden af kød, der var fortæret af bushbukens bagben, samt sporene ved byttedyret gjorde, at Kaka mente, at dette måtte være en stor hanleopard. Man skyder normalt

ikke hundyrene, med mindre de udgør en specifik trussel for befolkningen i et bestemt område. Store palmeblade på flere meters længde blev skåret ned og bundtet. Reb blev fremstillet af store blade, der først blev skåret i strimler og derefter flettet til de fineste reb. En stor sivmåtte blev anvendt som forside af skjulet, idet der blev skåret 2 huller: Ét til jægeren og den professionelle jæger, og ét til trackeren, der skulle ligge på jorden og holde øje med byttedyret. Vi kørte nu ud ved 15-tiden, og 5 mand begyndte at bygge det komplicerede skjul det sted, hvor bushbukken samt en impala var blevet hængt op i træet. Efter 1½ time stod skjulet klar, idet der var anvendt presenninger og tæpper på sider, tag og bagside for at gøre det lystæt. De træer, der blev fældet for at man havde udsigt til byttedyrene, blev brugt til camouflere vores skjul. Francis og Alex begyndte nu at tale højlydt, mens de gik de 200 meter tilbage til den parkerede Landrover. Der blev død stille og David, Kaka og jeg sad nu og ventede de næste 3½ time i det tiltagende mørke. Ved 19.15 tiden rejste Kaka sig fra sin stol bag ved mig, og vi gik tilbage til den ventende bil i stilhed. Da vi kom tilbage til lejren, var humøret højt, Mette og Andy var fornuftigvis begyndt på vores faste tradition ved solnedgang; en robust gin & tonic ved det hyggelige lejrball. Middagen var grillet impala på spid, der i kokken Tysons version var en nydelse uden lige.

Næste morgen kunne vi konstatere, at leoparden havde slæbt impalaen 100 meter ind i det tætte krat og var begyndt at æde store dele af dyret i ro og mag. Efter en god

◀ *Der indrettes et blind med et lille skydehul.*

dag, hvor Andy skød en rigtig flot impala, vendte vi atter tilbage til lejren i god tid for at få hvilet os lidt og gøre klar til eftermiddagens forberedelser til leopardjagten. Vi kørte atter ud ved 15-tiden og flyttede skjulet til den nye position, hvor byttedyret var slæbt hen. Bushen var så tæt, at folkene måtte bruge en time på at rydde en 20 meter lang åbning i krattet, således at skjulet kunne anbringes med et godt udsyn til de efterhånden noget stinkende byttedyr. Skjulet blev suppleret med friske palmegrene fra de smukke palmer i lejren, og disse blev beskåret og bundtet, så de kunne transporteres på toppen af landroveren. Siderne og bagvæggen var lavet så grundigt, at intet lys kunne trænge ind fra siderne og røbe vores tilstedeværelse. Hele konstruktionen blev skjult af de store grene og blade, vi havde medtaget. Vi satte os ind i skjulet ved ca. 16.30-tiden og ventede. Vi havde hver en flaske vand, og de to svære rifler var ladte.

Leoparden viser sig

Ved 17.30 tiden begyndte nogle aber og fugle at skræppe op ca. 1 km fra, hvor vi sad. De grønne marekatte, som vi så hver dag ved lejren, skræppede så højt, at man skulle tro, der var flere hundrede. Dette var advarselråb til andre artsfæller om, at noget farligt var på vej. Det var ufatteligt spændende at sidde i et skjul og vide, at det store kattedyr var på vej. Jeg kunne mærke min puls stige, da David pegede på sit øre. Han havde hørt en lav snerren fra leoparden. Jeg havde riflen i en kort skydekæp, der passede til hullet, således at jeg kunne lægge riflen tilrette med fast anlæg siddende i safaristolen. Hullet i sivmåttens var placeret, således at riflens løb ville være i nøjagtigt niveau, når jeg anbragte den i trefoden. Larmen fra de skræmte dyr steg og steg over de næste 10 minutter til en infernalsk larm, og jeg så nu et mægtigt gyldent hoved stikke frem fra et træ til venstre i mit synsfelt, kun 20 meter væk. Leoparden greb den ene impala, og med legende lethed hev den impalaen ned fra træet og var væk på få sekunder. Jeg nåede kun at se hoved og hals, men hvilket hoved! Jeg havde aldrig før set en leopard i levende live, og jeg sad helt forstenet i skjulet og havde svært ved at forstå, hvad jeg havde set. Det enorme, gyldne hoved med de vagtsomme øjne havde givet mig en oplevelse af skønhed, som jeg aldrig

Recon

En multifunktionel serie med den seneste teknologi indenfor pixel-camouflage - Equipt®!

DEER-TEX®
MEMBRANE

Deerhunter®
OUTDOOR CLOTHING

Ring til Deerhunter og få oplyst nærmeste forhandler
Deerhunter • Tlf: +45 74 22 35 20 • www.deerhunter.eu

glemmer. Det var ikke til at forstå, at leoparden kunne slæbe af sted med byttet, der vejede over 50 kg, uden en lyd. Vi sad i det tiltagende mørke i ca. 15 min og kravlede derefter ud, og listede tilbage til bilen. Det var meget svært for mig at forklare Mette og Andy, hvad jeg havde oplevet. Jeg havde på intet tidspunkt følelsen af angst, men mere en følelse af at have oplevet noget stort, noget uopnåeligt, ufatteligt smukt og samtidigt fuldstændigt vildt.

Næste dag

Næste formiddag fandt Francis igen byttet inde i det tætteste krat ca. 80 meter fra det træ, som dyrene hang i aftenen før. Sigtbarheden var her under 1 meter. Samme eftermiddag ankom vi 5 mand høj til stedet, og de andre gik straks i gang med at rydde et 15 meter spor hen til det træ, som impalaen lå ved. At se disse mennesker arbejde uden et ord, dybt koncentrerede om opgaven, var en oplevelse. Skjulet blev atter suppleret med nye grene fra palmerne ved lejren, og det hele stod færdigt efter ca. 1½ time. Vi var sent på den, og Francis og Alex gik tilbage til bilen, mens de snakkede højlydt, for at give det indtryk, at menneskene havde forladt lokkemaden. David, Kaka og jeg sad nu tilbage, med den aftagende eftermiddagssol. Kaka hviskede til mig, at vi havde begået den fejl, at anbringe skjulet for tæt på byttedyrene. Der var kun 18 meter fra os til byttet. Kaka sagde, at vi først skulle lade leoparden æde af dyret, og at han først skulle se den for at være sikker på, at det var en han. Han sagde også, at jeg var nødt til at læne mig til siden, således at han kunne se den. På den anden side sagde han også, at jeg ikke måtte røre mig, da leoparden ville se den mindste bevægelse. Jeg kunne mærke en enorm frygt i dette forehavende. Jeg regnede med at fugle og aber ville give os en advarsel, hvis den kom, og da der efterhånden var helt stille i skjulet, sad jeg og sov lidt i den gode safaristol.

Den kommer

Jeg slog øjnene op og så en kæmpe leopard i fuld størrelse, sidde ca. 15 meter fra mig, i fuldt dagslys, med siden til. Lige så hurtigt den var kommet, var den igen forsvundet. Fuldstændigt lydløst. Uendeligt forsigtigt satte jeg riflen i skydestokken, og så nu igennem kikkertsigtet. Pludseligt blev hele synsfeltet igen udfyldt af det kæmpe store

dyr. Den sad på det samme sted, fuldstændigt frit og med siden til mig. Uden at sige et ord, satte jeg korset midt på brystkassen lige bag ved albuen og trykkede på aftrækkeren. Den tunge storvildtriffel flængede aftenstilheden, og alt blev stille. Den store kat sprang til venstre, med en dyb snerren. Klokken var 18.15, og det var stadig helt lyst. Kaka sad paralyseret: Det var ikke efter aftalen, og han var ikke tilfreds med, at jeg havde skudt. Han havde imidlertid siddet og sovet bag ved mig, så han havde ikke set, hvad der var sket. Jeg fortalte ham, at jeg havde handlet per refleks, idet sådan en chance aldrig ville tilfalde mig igen. Vi sad i skjulet i nogle minutter, alt var fuldstændigt roligt. Jeg havde set den store kat forsvinde ud af mit synsfelt, men kunne ikke se mere på grund af det lille hul i sivtæppet. Vi kravlede ud af skjulet, og Kaka og jeg sad med riflerne ved skulderen, parate til at skyde. På den måde forsøgte vi at dække Davide, der tappert, fladt på maven krøb frem til det sted, hvor leoparden havde siddet på jorden. Davide fandt ikke blod, men derimod en tot hår, som Kaka mente måtte være fra bugen. Jeg forsikrede Kaka, at skuddet sad midt på brystkassen, og at katten var død. Jeg ville ikke fortælle ham, hvor tit jeg havde obduceret dyr og derfor havde rimelige forudsætninger for at vide, hvor hjertet sad på et kattedyr. Davide pegede ud for hjertet på sin brystkasse for at markere, hvor han mente, kuglen havde ramt. Kaka mente, at det ville være alt for farligt at fortsætte eftersøgningen i det tiltagende mørke, og bad os om at følge ham den tunge vej tilbage til bilen.

Jeg kom til at tænke på Doug Koks ord: »Its better to ask for forgiveness than permission«. Dette refererer til, at det i jagtsituationer kan være svært at nå at aftale alt, da det hele skal foregå så hurtigt. Chancen opstår måske aldrig mere, og jægeren må måske rejse hjem uden at have fået chancen for det dyr, som hele rejsen har været centreret om. Jeg vidste også inderst inde, at leoparden aldrig ville være blevet ved baitet, hvis jeg havde bøjet mig til siden, så Kaka kunne se den. Han sad i øvrigt og sov dybt, hvilket jeg vidste på grund af hans sagte snorken, da skuddet faldt. Jeg var selvfølgelig ked af, at vi ikke havde nået at få aftalt forløbet, men jeg var på den anden side sikker i min sag. Mørket var ved at sænke sig, og i det tætte krat kom tusmørket hurtigt, når solen stod lavt.

I lejren

Der var noget nær begravelsesstemning hos alle, da vi kom tilbage til lejren med bilen. Francis mente, at have hørt kuglen slå ind i maveregionen. Dette ville være en katastrofe, da en anskudt leopard i det tætte løvhæng ville være det værst tænkelige rædselsscenario. Dette ville betyde, at eftersøgningen skulle foregå med 3 ubevæbnede mænd samt Kaka, der med sin storvildtriffel ville være den eneste til at forsvare de øvrige mænd. Vi ville som gæstjægere ikke få tilladelse til at deltage i den farlige eftersøgning. Anskudte leoparder frygtes især af professionelle jægere, idet de nemt kan lemlæste 4-5 mand på få sekunder ved at springe fra mand til mand med blottede klør på alle fire poter samt det frygtindgydende tandsæt. Dyret forsøger at rive i bugregionen med klørerne på bagpoterne, samt at holde med forpoterne for at bide i hoved og hals. Utallige er de beretninger, hvor jægere og trackere er kommet slemt til skade. Jeg kunne ikke holde ud at tænke på, hvad mit overmod kunne føre til af skader på disse prægtige mænd.

Jeg var imidlertid helt sikker på min kugle, hvilket jeg fortalte Mette og Andy, som heldigvis troede fuldt og fast på mig. Jeg havde skudt til leoparden på 15 meters afstand med riflen solidt i en trebenet skydestok og med ideel støtte for armene i de faste armlæn i safaristolen. Jeg havde set, at dyret ikke flyttede sig i de brøkdeler af et sekund, hvor mit blik var fast rettet på leoparden i skudafgivelsen. Synet af den store, gyldne leopard i kikkertsigtet stod mejslet i mit sind: Den store, smukke torso fra den gyldne leopard med korset fra kikkerten solidt plantet lige bag ved forbenet. Det var mærkeligt nok ikke svært for mig at falde til ro i lejren, men jeg var også i de bedste hænder, idet Mette og Andy var utroligt søde og forstående denne svære aften. Ved 22-tiden gik en samling fattede mænd op ad vejen til det krat, hvor jagten havde fundet sted. De var alle bevæbnede med spyd, og Kaka med sin storvildtriffel, for at undersøge, om der var hyæner i området. Hyæner kan på få minutter ødelægge den døde leopard, hvis de får fært af dyret i løbet af natten. Det ville være en katastrofe, hvis det smukke dyr blev ædt i løbet af natten. De kom tilbage en time senere og fortalte, at de intet havde hørt.

Næste morgen sov vi til klokken 7, idet vi skulle have morgenmad kl. 7.30, før den

store eftersøgning ville starte kl. 8.30. Vi spiste morgenmaden i tavshed. Den bestod af friskbagt brød samt ananas og papaya og med dejlig kaffe til. Vi satte så meget pris på denne morgenmad, men på en eller anden måde smagte det ikke helt så godt som sædvanligt.

Eftersøgningen

De 5 mænd var tavse, da de gik op ad vejen til krattet få hundrede meter fra lejren. Derved havde medbragt sit korte spyd, Alex og Francis havde deres macheter, regeringens udsendte vildtbejterent Moiti holdt sin AK 47 maskinpistol med det fyldte magasin tæt til kroppen. De havde alle to overfrakker på, med deres hals viklet ind i ekstra halstørklæder, for at forsøge at beskytte sig mod faren i krattet. Jeg blev glad for at høre, at Francis havde kontakten en mand med hunde, der skulle sendes ind for at afsløre, om katten var i live, så Kaka og hans folk kunne blive advaret. Det var unægtelig en mærkelig følelse at sidde tilbage i lejren. Andy og jeg ville meget gerne være med til eftersøgningen, men det blev udelukket fra Kakas side. Vi kunne sagtens mærke på Kakas folk, hvor stor respekt de havde for leoparden på grund af de meget farlige situationer, der kan opstå, hvis en anskudt leopard angriber de folk, der står for eftersøgningen. Mette, Andy og jeg sad i lejren og fik tiden til at gå med at læse, løse sudoku og skrive jagtjournal, så godt jeg nu kunne koncentrere mig om det!

Fundet

Efter en time kom Michael til teltet og bad mig om at følge ham. Han sagde, at jeg skulle tage min riffel med for at hjælpe til med at finde leoparden. En meget mærkelig besked. Jeg løb op ad vejen sammen med Michael, og vi fandt bilen udenfor krattet med 5 meget lettede mænd og en kæmpe leopard på køleren. Det var en stærk følelse at stå ved bilen og tage det smukke dyr i øjesyn. Den var ubeskrivelig i al sin skønhed. Der er ikke noget at sige til, at Afrikas største ledere igennem tiderne har haft netop leopardens skind som galla udrustning. Farven var nærmest gylden og med blåligt skinn i de sorte rosetter. Leoparden var langt større, end jeg havde forestillet mig. Jeg tog den i nærmere åsyn, og fandt at tandsættet var fejlfrit: De store hjørnetænder var hele, og alle tænder var til stede. Poterne var enorme, jeg kunne dække min egen hånd med leopardens forpoter. Det var påfaldende, hvor intakt skindet var, der var ikke en ridse i det store, gyldne skind. Kaka anslog alderen til ca. 11 år. Leoparden blev fotograferet i alle tænkelige vinkler, og hele lejren ville foreviges med det smukke dyr. Efter mange billeder blev den løftet op på

mine skuldre, en traditionel måde at blive fotograferet på. Den store kat vejede godt til med sine 183 pund. Efter et par minutter kunne jeg godt mærke vægten, men ikke mere end at den skønne følelse af at have nedlagt så prægtigt et dyr overstrålede trætheden. Det, der havde tegnet dystert, var nu vendt til en fest. Det var blot den 5. leopard, der var nedlagt af udenlandske jægere i de sidste 4 årtier i Uganda, og betydningen af den vellykkede afslutning på jagten mærkedes tydeligt på alle i hele lejren. Jeg vidste endnu ikke, hvor heldig jeg havde været. At nedlægge en kæmpe leopard i dagslys på kun 15 meters afstand havde kun meget få jægere oplevet før. Kuglen sad heldigvis 2 cm over hjertet igennem begge lunger, hvilket jeg faktisk havde forventet, den korte afstand til dyret taget i betragtning. □

Uddrag af bogen: »Tilbage til Afrika«
286 sider, udgivet 2012 på forlaget
»Min egen bog«.

Kraniet klar
til afkogning ►

◀ Anders Holm, Kaka og hele jagtstaben i fælles glæde over leoparden.

– for troføjægere, der er medlem af Nordisk Safari Klub

Alle indsendte jagtrapper bliver bragt på foreningens hjemmeside: www.safariklub.org. I Trofæ bringes udvalgte jagtrapper.

Nye skemaer til udfyldelse etc. fås ved henvendelse til sekretariatet på e-mail info@safariklub.org.

Hvis du udfylder rapporten med håndskrift, så skriv

venligst så tydeligt som muligt. Det er vigtigt, at alle punkter udfyldes. Du kan også udfylde rapporten via www.safariklub.org – benytter du denne måde, skal evt. fotos vedhæftes i **høj opløsning**. Det er vigtigt, at du fremsender eller vedlægger fotos til din rapport.

OBS! Såfremt du selv har arrangeret din tur så angiv venligst, hvem outfitteren er og hans telefonnummer, e-mailadresse eller web-side i stedet for at skrive »eget arrangement« el.lign.

Ungarn

Generelle oplysninger

Aktive jagtdages varighed: Fra 31-07-2011 til 01-08-2011

Jagtland: Ungarn

Stat / Provins: Balatonsøen

Lokalt areal: Enying

Personlig guide: Laszlo Miklos

Jagtrejsebureau: Diana

Jagtagent: Michael Schmidt

Er jagten foregået under hegn? Nej

Arter, der blev nedlagt: 5 bukke på 2 pürsh

Forekomst (almindelig/sjælden): Almindelige

Trofæstørrelse: Gode – Trofæer fra 171 til 469 gram – heraf en guld og en bronze

Arter du ønskede, men som det ikke lykkedes at nedlægge: Ingen

Generelle bemærkninger til vildtbestanden og trofækvaliteten: Stor bestand som var let at få øje på i det flade revir pga. brunstaktivitet.

Omkostninger

Udgift for jagten (dagsrate): DKK 1.295

Trofæavgift/Permits/Licenses: DKK 21.683

Diverse omkostninger: DKK 1.675 (kørsel i revir, drikkepenge, ungarsk opmåling)

Rejseomkostninger evt. flyselskab: DKK 0 = Kørt selv – kombineret badeferie & bukkejagt v Balatonsøen

Samlede omkostninger: DKK 24.653 (for jagten)

Karakter

Jagtagent: God

Personlig guide: Fremragende

Jagtareal: God

Materiel, biler etc.: God

Trofæbehandling: God

Supplerende bemærkninger

Særlige problemer ved jagten: Meget fladt revir – kun pga. meget stor brunstaktivitet i råvildtet og marker med majs og solsikker kan man komme på skudhold. Lange skudafstande op til 200 meter.

Særlige højdepunkter ved jagten: Pürsh på brunstbukke, som sammen med deres råer var meget aktive.

Anbefaling om udstyr/jagtperiode: Træning med skydestok på lange hold.

Generelle vejrforhold: Perfekt til bukkejagt.

Kan turen anbefales: JA (med forbehold for lange skudhold)

Personlige data

Udfylders navn: Bent Nielsen

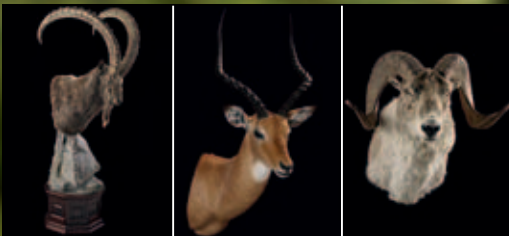
Telefon nr.: 27 57 62 78

Adresse: Violvej 134A

Postnummer, by og land: 8700 Horsens, Danmark

Jagterfaringer/kondition: Jagttegn i 38 år – 42 jagtrejser til Norge, Sverige, Polen, Tyskland, Ungarn, Østrig, Estland, England, Skotland, Canada, RSA – Kondition OK

Dato for udfyldning af jagtrappe: 07-04-2012

FIRST CLASS TROPHY

*Trofemontering i 1. Klasses kvalitet
til priser du har drømt om...*

www.firstclasstrophy.com

Sponsorat for jagtrapporter i jubilæumsåret 2012

Konservatorfirmaet First Class Trophy ved Carsten Skakkebæk har givet følgende sponsorgaver til Nordisk Safari Klub til bortlodning blandt alle jagtrapporter, som indsendes i 2012

Til lodtrækning blandt jagtrapporterne fra Europa

1 gavekort til shouldermount af et dyr til og med Ibexstørrelse – værdi kr. 5.000,-

Til lodtrækning blandt jagtrapporterne fra Afrika

1 gavekort til shouldermount af et dyr til og med impalastørrelse – værdi kr. 3.375,-

Til lodtrækning blandt jagtrapporter fra den øvrige verden

1 gavekort til shouldermount af et dyr til og med Marco Polo størrelse – værdi kr. 6.125,-

Alle gavekort er personlige og kan ikke byttes til kontanter.

Alle gavekort til donation »jagtrapporter« er gyldige frem til 1. januar 2014.

Namibia

Generelle oplysninger

Aktive jagtdages varighed: Fra 26-03-2011 til 03-04-2011

Jagttland: Namibia

Lokalt areal: Aru Game Lodge

Personlig guide: Gysbert van der Westhuyzen

Jagtrejsebureau: Limpopo Travel

Jagtagent: Linda Bertelsen

Er jagten foregået under hegn? Ja

Hvis ja, hvor mange Ha: 25.000

Arter, der blev nedlagt: Eland, Greater Kudu, Oryx, Red Hartebeest, Black Wilderbeest, Blesbuck, Springbuck

Forekomst (almindelig/sjælden): Alle almindelige

Arter du ønskede, men som det ikke lykkedes at nedlægge: Gepard

Baggrunden for manglende succes: Manglende held

Generelle bemærkninger til vildtbestanden og trofækvaliteten:

Tæt og stærk vildbestand. Trofæerne er endnu ikke opmålt, men er fremragende.

Omkostninger

Udgift for jagten (dagsrate): DKK 1.000 (købt på auktion)

Trofæavgift/Permits/Licenses: Ca. DKK 40.000

Samlede omkostninger: Ca. DKK 53.000 Ekskl. konservator og hjemsendelse.

Karakter

Jagtagent: Fremragende

Personlig guide: Fremragende

Jagtareal: Fremragende

Camp/indkvartering: Fremragende

Materiel, biler etc.: Fremragende

Mad/drikkevarer: Fremragende

Trofæbehandling: Fremragende

Supplerende bemærkninger

Særlige højdepunkter ved jagten: Elandjagten, der strakte sig over det meste af en dag.

Generelle vejrforhold: Lige efter regntiden, hvor alt står i flor og det vrimler med farvestrålende sommerfugle og blomster af enhver art.

Kan turen anbefales: På det kraftigste.

Kvaliteten hos Aru Game Lodge er meget

høj hvilket afspejler sig i alt hvad man foretager sig hos jagtværterne.

Personlige data

Udfylders navn: Christian Jensen

Telefon nr.: 40 36 97 76

Adresse: Asserholtvej 9

Postnummer, by og land: 6622 Bække

Jagterfaringer/kondition: 13 forskellige lande på 4 kontinenter

Dato for udfyldning af jagtrapport: 23-04-2012

Trofæavgift/Permits/Licenses: DKK 23.000

Samlede omkostninger: DKK 25.000

Karakter

Jagtagent: Fremragende

Personlig guide: Fremragende

Jagtareal: Fremragende

Camp/indkvartering: Fremragende

Materiel, biler etc.: Fremragende

Mad/drikkevarer: Fremragende

Trofæbehandling: Fremragende

Supplerende bemærkninger

Særlige højdepunkter ved jagten: Da min makker skød sin hjort om aftenen

Generelle vejrforhold: Flot

Kan turen anbefales: Ja

Personlige data

Udfylders navn: Kristian Hantusch

Telefon nr.: 97 40 29 12

Adresse: Nørreled 11

Postnummer, by og land: 7500 Holstebro

Jagterfaringer/kondition: Skotland, England, Irland, Sverige, Polen, Afrika

Dato for udfyldning af jagtrapport:

17-07-2012

England

Generelle oplysninger

Aktive jagtdages varighed:

Fra 29-10 til 02-11

Jagtland: England

Stat / Provins: Ampton

Lokalt areal: Shannes Castle

Jagtrejsebureau: Skotsk Jagtformidling

Er jagten foregået under hegn? Nej

Arter, der blev nedlagt: 1 kronhjort

Trofæstørrelse: God

Arter du ønskede, men som det ikke lykkedes at nedlægge: Ingen

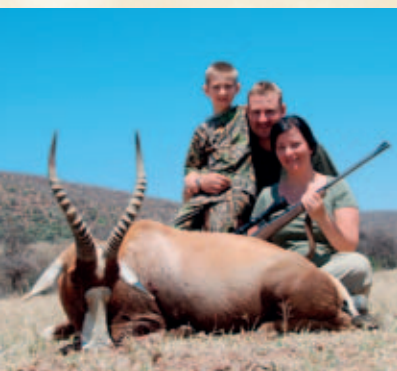
Omkostninger

Udgift for jagten (dagsrate): DKK 2.000

Jagt i Sydafrika og familieferie i skøn forening

Dansk ejet Luksus Safari Lodge i malariafrit område

9 dage
FRA kr.
12.900,-
inkl. flybillet

Oplev fantastiske Sydafrika på en 9 dages kombirejse med Matswani Safaris. Afrejse fra København, Billund og Aalborg næsten hver tirsdag året rundt. En rejseoplevelse hvor du går på jagt nogle dage og familien har en vifte af spændende tilbud og udflugter. Dette er rejsen hvor alle kommer hjem med minder for livet.

Jagt 1:1 hvor familien frit kan deltage. Helpension og luksusophold på 5* Matswani Elephant Lodge. Infomøde inden afrejsen er inkluderet i vores service.

Medlem af Rejsegarantifonden reg. 1605 og Danske Jagtarrangører.

Se priser, afgang, rejsebeskrivelser og alle detaljer på www.matswani.com

Matswani Safaris tlf. +45 4017 7322 / +45 7010 0302

Schweitz

Generelle oplysninger

Aktive jagtdages varighed: Fra 13-09-2011 til 14-09-2011

Jagtland: Schweiz

Stat / Provins: Wallis

Lokalt areal: Simplon

Personlig guide: Urs Zimmermann

Jagtrejsebureau: Eget arrangement

Er jagten foregået under hegn? Nej

Arter, der blev nedlagt: Alpestenbuk

Forekomst (almindelig/sjælden):

Almindelig

Trofæstørrelse: 86 cm (176 SCI-point)

Arter du ønskede, men som det ikke lykkedes at nedlægge: Ingen

Generelle bemærkninger til vildtbestanden og trofækvaliteten: De kantonansatte jagtguider har endda rigtig godt kendskab til vildtbestanden, og kantonen vælger at udtage et begrænset antal dyr til afskydning hvert år. Trofækvaliteten er derfor i top. Tildeling af en stenbuk sker efter lodtrækning efter skriftlig anmodning.

Omkostninger

Udgift for jagten (dagsrate): Ingen

Trofæafgift/Permits/Licenses: FRS 7.500 (afhænger af størrelse)

Diverse omkostninger: DKK 2.000

Rejseomkostninger evt. flyselskab: DKK 3.000

Samlede omkostninger: DKK 51.000

Karakter

Personlig guide: Fremragende

Jagtareal: Fremragende

Trofæbehandling: God

Supplerende bemærkninger

Særlige problemer ved jagten: Ingen

Særlige højdepunkter ved jagten: Alene jagt på toppen af Alperne er fascinerende!

Anbefaling om udstyr/jagtperiode: Lange skud må forventes, hvorfor fladtskydende kaliber kan anbefales. I dette tilfælde .300 WM

Generelle vejrforhold: Smuk sensommer

Kan turen anbefales: Absolut

Personlige data

Udfylders navn: Søren Brønd

Telefon nr.: 40 26 55 33

Adresse: Frisholmvej 14

Postnummer, by og land: 8653 Them, Danmark

Jagterfaringer/kondition: Nogen/rimelig

Dato for udfyldning af jagtrapport:

04-08-2012

Amakulu Safari

Supertilbud i maj, juni, juli og august 2013

7 dages ophold og 5 dages jagt i.h.t. trofæ-prislisten

Vi har stadigvæk ledige pladser tilbage.
Normal pris pr. jæger Kr. 12.650,- + flybillet.

Nu kun pr. jæger Kr. 10.950,-

Ledsager pris. Kun kr. 6.550,-

Tilbuddet er ekskl. Fly tur/retur.
Min. 2. jægere

Jagten på trofædyr kan kombineres med drivjagt, afskydningsjagt og fuglejagt.
Dansk ejet farm med dansk PH'er (profesonel jæger) både til antilopejagt og The Big Five
John Ekkenberg er uddannet PH'er i Sydafrika med licens til alle dyr i Afrika.
Vi kan tilbyde førsteklasesjagt i hele Sydafrika til gode konkurrencedygtige priser

Lad os give dig et tilbud på din drømmetur
ved at kontakte os på info@amakulusafari.com
eller ring på 79 44 74 74

www.amakulusafari.com

Oplevelser for livet!

Til Spanien efter mankefår

Teks og foto Karl Venborg Lauritsen

Så skal bjergstøvlerne snøres igen. Jeg talte med Toni, ejeren af Mistral Jagtrejser, da vi var på vej hjem i flyet fra Aserbajdsjan. Han kunne (selvfølgelig) varmt anbefale en jagt på mankefår i Spanien.

Mankefår stammer fra Marokkos Atlas bjerge, men der er de fortrængt, dels på grund af tamme geder og dels på grund af efterstræbelse. De er så blevet udsat flere steder i verden, som fx Sydafrika, Texas og så Spanien. Det er dog kun i Spanien, at de kan jages på den frie vildtbane, så det foretrækker jeg, selv om trofæet er lidt mindre end de andre steder. Prisen er stort set den samme, lige meget hvor du jager dem.

Min vædder skal jeg jage i en udløber af Sierra Nevada bjergene øst for Granada i området Velez Blanco, hvor der for ca. 40 år siden blev udsat omkring

300 mankefår. Hvor stor populationen er nu, er der lidt uenighed om, de spanske jægere siger op mod 4.000, mens andre mener omkring de 1.500. Jagten er en del af reguleringen, så det er jagt dels på trofædyr og så med reguleringsjagt som krydderi.

Mod Spanien

Jeg ankommer til hotellet den 6. november, og da jeg som sædvanlig ønsker at rejse ud fra Billund, har det givet bureauet lidt problemer, men nu kunne jeg hilse på mine to østrigske medjægere, der var fløjet direkte fra Wien. Ud over Toni, er der Günter på 70 år. Han er over sin bedste tid og nu ramt af diabetes og med 30 kilo for meget i »bagagen«, vil det blive en hård tur for ham. Så er der Robert på 72 år, men med livslang erfaring i bjergene og en kondition, som jeg ønsker mig at have i den alder. Vi skal mødes med de spanske værtsfolk på den lokale restaurant i byen »Lorca«, hvor vi aftaler, hvordan jagten skal forløbe og selvfølgelig nyde en spansk middag med dejlig tappas og med en god Rioja til.

Næste morgen starter vi kl. 9 med at deklarerer våben på den lokale politistation for derefter at køre ind i bjergene. På den første dag skal jeg gå med den spanske agent Antonio, og så skal Toni følge med som backup. Reviret er på 60.000 hektar, så der er plads nok, men

mankefårene går jo helt på toppen, så vi skal »bare« derop. Jeg har hørt, at alle kan skyde mankefår, men man skal absolut ikke undervurdere bjergene. Vi er trods alt oppe ved snegrænsen, så jeg skal virkelig yde en indsats.

På vej mod toppen

Da vi kommer til toppen af bjerget, ligger tågen tyk som en dyne og har lukket alt. Men i løbet af den næste time bryder solen igennem, og vi kan starte jagten. Vi pørscher fra den ene top til den næste, men efter fire timer bliver vi dog enige om at stoppe og begynde nedturen. På vej ned går jeg bag Antonio, og pludselig over hans skulder ser jeg ind i hovedet på et gammelt får, der på trods af mit »sympatiske fjæs« bestemmer sig for at flygte mod den næste bjergtop med hele rudlen på 25 dyr efter sig. Og derimellem selvfølgelig en god vædder. Jeg finder hurtigt et fast anlæg, Antonio pifter engang, og dyrene stopper for at undersøge hvad der sker. På 189 meter træffer en 300wm perfekt, og min vædder ruller cirka 20 meter ned mellem nogle klipper. HURRA – det går jo over al forventning, og trofæet er et gennemsnits trofæ med knap 60 cm. Jeg er tilfreds, og efter den sædvanlige trofæ fotografering skal vi have gang i flåningen, så vi kan komme ned, inden det bliver mørkt.

Da vi kommer ned til byen Velez Blanco, møder vi de to østrigere og deres

guider. De har desværre ikke set noget og er lidt nervøse for, om de har overvurderet egne evner i bjergene. Mens vi sidder på den lokale café, kommer dyrlægen og senere repræsentanter fra skovforvaltningen, og bureaukratiet folder sig rigtigt ud. Men det skal jo gå rigtigt til. Og mens vi sidder og spiser, kommer konservatoren og henter trofæet, for at det kan blive klart til rejsen til Danmark i løbet af fire uger. Det her er bjergjagt, men det er milevidt fra andre bjergjagter, som jeg har været på. Det er ren luksus med dejlig middag og civiliserede forhold, bare det at få et bad er normalt bare en drøm.

Som hjælper i bjergene

Jeg har fået mit trofæ, så jeg kan i princippet blive på mit hotel og nyde den store morgenbuffet på det fire stjernede hotel, men det er jo ikke så sjovt i længden. Jeg tilbyder min assistance til de to østrigere, og de tager heldigvis imod med glæde. Det betyder, at jeg bærer al deres grej, mens de selv kæmper med at følge med de spanske guider. På andendagen må Günter give op, og vi er bange for, at han ikke får sit trofæ. Humøret er i bund, da vi mødes om aftenen, for Robert har heller ikke været på skudhold af noget.

Den næste dag bruger spanierne lidt bissede tricks. De kender området og ved, at der er nogle saltslik, som fårene gerne besøger, og lige præcis der venter de sam-

Bjerglandsbyen Lorca, hvor jagten udgik fra.

men med Günter. Han får da også en pæn vædder, som han skyder i spring på 60 meter – ja skyde det kan han!

Jeg er med Robert, og da vi er på vej hjem i bilen, ser vi to gode væddere på en bjergside. Ud af bilen og så af sted igen. Ingen vand, bagage eller nogen som helst anden unødvendig vægt. Efter 20 minutter er Robert klar. 8 x 68'eren runger, og Robert har opfyldt sit ønske. Det kan godt være at Robert er glad, men det er den spanske guide i den grad også. Jeg tror, at de begge to havde givet op, men så er succesen jo også dobbelt så stor.

Endnu en mulighed, eller to

Okay, så er østrigernes trofæer også hjemme, så nu kan vi bare slappe af og nyde ferien. Nej, det er ikke lige mig, så jeg forklarer, at jeg gerne vil jage et hunddyr, hvilket vil passe til min økonomi.

Næste morgen tager vi på en rundtur og ser nogle stenbukke, som jeg ikke ønsker at skyde, og iagttager nogle enorme gribbe, der er i området. På et tidspunkt ser vi omkring 25 mankefår, der står cirka 1.500 meter oppe i en slugt. På med rygsækken og så af sted. En time senere er vi fremme ved en position, hvor vi kan overskue dalen, men der er stadig 400 meter til fårene, så vi må klatre længere frem. Nu er afstanden nede på omkring 280 meter og et gammelt får uden lam står frit. Da jeg skyder, har jeg på fornemmelsen at have trukket for langt tilbage. Men fåret tager et spring ind i tykningen og resten af flokken forsvinder i hast over bjerget. Jeg er i tvivl, og vi snakker om situationen, da Toni hvisker: »Den er tilbage, skyd igen!«. Hurtigt et fast anlæg, kuglen af sted, og denne gang har jeg en bedre fornemmelse.

Vi skal igennem dalen og op til fåret på den anden side af bjerget, men en halv time senere er vi fremme. I mellemtiden havde Antonio nævnt, at nu manglede det bare, at der var to dyr. Min kommentar var: »Det er overhovedet ikke sjovt!«, da jeg i en lignende situation har måttet fedte for min kone. Toni smiler, for han ved, hvad jeg taler om.

Vel fremme finder vi ret hurtigt en lille vædder. Jeg er sikker på, at der her er tale om det sidste skud, og den er med bare et hul. Så efter lidt søgen, finder vi det gamle får, og Toni griner nu højt. Antonio har nu et problem, da han har en vædder for meget. Da jeg nægter at efterlade den, bliver vi enige om en fornuftig pris/løsning

Ikke det største trofæ, men et flot mankefår som belønning for en ekstra indsats.

til alles tilfredshed. Nu har jeg opfyldt mine ønsker – så godt og vel – og jagten er da også ved at være ved sin slutning.

Mine østrigske venner tager afsked, og jeg kan nyde en dag for mig selv. Det sætter jeg stor pris på, for så jeg kan jeg få styr på de sidste ting inden hjemturen, men der bliver dog også tid til lidt fuglejagt.

Nu bliver det så dejligt at få trofæerne til Danmark, så de kan komme videre til konservatoren, for til sidst at komme hjem og minde mig om nogle skønne dage i Spanien. □

Mine anbefalinger er, at hvis man vil prøve kræfter med bjergjagt og bo bekvemt, ja så er Spanien absolut en rigtig god mulighed. Der er mange arter samt forskellige varianter af fx stenbuk. Der ud over er der fuglejagten, der står mål med de bedste andre steder. Men alt har jo en pris, ikke mindst god kvalitet. Et godt råd: undervurder ikke bjergene, vær forberedt, for det modsatte har bragt mange i en kedelig situation.

**HOLMELUND
JAGTREJSER**

WWW.HOLMELUND-JAGTREJSER.DK

Telefon 0045-75 39 61 43

Mobil 0045-26 11 61 43

Råbjergvej 4, DK-6682 Hovborg

**Igen i år har
vi haft succes
med mægtige
moose i
Alaska.**

EN SPEDITØRS KVALER

Tekst og foto **Marlene Jürgensen**

At jage i udlandet er en spændende udfordring for mange jægere. At tage trofæer hjem fra fjerne lande kan nogle gange være en spændende udfordring for en speditør.

Som speditør, særligt med så sensibelt gods som jagttrofæer, gør vi jo alle sammen vores ypperste for at en hjemtransport skal foregå så gnidningsløst for jægeren som muligt. Personligt anser jeg det for min allerfineste opgave at lade jægeren ringe til mig og så tage over på alle opgaver derfra. Alt hvad der ligger imellem dette opkald og mit opkald til jægeren, at trofæerne er klar til udlevering i Danmark, er mine udfordringer. Ikke jægerens!

Det er min opgave at være opdateret med de nyeste tiltag fra veterinærmyndighederne, det er mig der anmelder til grænsekontrol, det er mig der vælger agenter rundt omkring i verden etc.

Trods alle anstrengelser og de bedste forberedelser løber vi en gang imellem ind i muren. Jeg vil gerne give et eksempel på et par kasser med trofæer, der virkelig fik set verden.

I januar 2011 hentede vi to kasser hos to forskellige konservatorer i Canada. Alle dokumenter var selvfølgelig i orden, alle trofæer havde været over dyrlægen til kontrol inden afsendelse. Kasserne lettede fra Vancouver, mellem-landende i London og skulle ende i Billund. Jeg anmeldte forsendelsen til veterinærkontrol i London. Luftfragtselskabet bærer ansvaret for at fremføre en sending til veterinærkontrol.

Her gik det galt. Kasserne blev ikke fremført til veterinærtjek.

Vi opdager fejlen med det samme sendingen ankommer til Billund.

Allerede dagen efter modtager vi et skriftligt påbud fra Fødevarestyrelsen, at trofæerne skal enten destrueres eller returneres til afsenderland under henvisning til smittefare til de danske tam- og vilddyr.

Nu synes jeg, at destruktion er en voldsom handling, og i hvert fald ikke en handling jeg gerne ser udført i virkeligheden, når det handler om jagttrofæer. Den løsning er ikke en løsning i min verden.

Vi måtte altså returnere sendingen.

Og så startede alle reglerne. Sendingen var dagen forinden blevet kørt på lastbil fra København til Billund. For at kunne returnere sendingen skulle vi flyve, ikke køre ud af Billund. De fly, der flyver ud af Billund, er primært mindre fly med lidt eller slet intet gods. Det gods der »flyver« ud af Billund, forlader byen på »lavtgående fly«, altså lastbiler, der kører til større europæiske lufthavne. Men den gik ikke.

Vi skulle flyve ud. Vi skulle flyve direkte til 3.land med max et stop i EU. De lufthavne vi skulle transitere, skulle give skriftlig tilladelse til de danske myndigheder at sendingen måtte lande hos dem.

Vores kasser var fyldte med elg, bison etc og kunne ikke være i førnævnte fly. Vi søgte forgæves dispensation for at få lov til at køre kasserne tilbage til København.

Det kan virke helt urimeligt, at en gruppe danske jægere skal have de-

strueret deres trofæer, fordi en medarbejder havde lavet en fejl i London. Men sådan er reglerne nu engang!

Tiden gik, og fristen for at finde en løsning nærmede sig faretruende. Så ud at finde alternativer. Løsningen blev i sidste ende et fragtfly ud af Billund med stop i Tyskland og i 5 amerikanske lufthavne. Så det tog lidt tid at få skriftlige tilsagn fra alle lufthavne. De amerikanske myndigheder krævede en skriftlig erklæring fra de danske myndigheder på, hvorfor forsendelsen gik retur, ligesom de krævede at forsendelsen skulle plomberes af den danske dyrlæge.

Fristen udløb den 7. april. Kasserne lettede den 6. april og efter alle disse stop og diverse ventetider, landede de langt om længe i Vancouver, hvor trofæerne blev kontrollerede igen. Af den selvsamme dyrlæge, som kontrollerede dem på vej ud.

Nu var sagen jo den at samtlige CITES dokumenter og eksporttilladelser var udløbet. Og som lidt ekstra krydderi blev det i EU per 1. Maj 2011 besluttet, at dip & pack sendinger kun kunne modtages fra registrerede afsendere. Det var vores to konservatorer ikke. På det tidspunkt var der kun 2 godkendte konservatorer i Canada. Men der var mange, der gerne ville være det, så listen til at blive godkendt var lang.

Først i slutningen af august kunne vi se begge navne på TRACES listen og ansøge CITES etc. på ny.

Tilbage igen ad samme rute, denne gang huskede de heldigvis dyrlægen i London. D. 5.9 kunne vi endelig levere kasserne til konservator Erling

Mørch i Sabro, hvor de hårdt prøvede, men meget tålmodige jægere endelig kunne gense deres fantastiske trofæer.

Der er mange led, der skal fungere i en transport af jagttrofæer. Det er derfor vigtigt, at de folk man vælger at arbejde sammen med, ved hvad de har med at gøre. Vi kender alle sammen ordsproget, at ingen kæde er stærkere end det svageste led, og sådan er det også her. Derfor er det så uhyre vigtigt, at hvert led kender sin opgave. Den outfitter, man besøger, er tit ham, der vælger den konservator, man bruger i afsenderlandet. Alle trofæer fra 3. land skal ind over en konservator. Det er konservatoren, der er ansvarlig for og skriver under på, at trofæerne er ordentligt rengjorte, desinficerede og pakkede enkeltvis i klar plastic, som det er påkrævet til transport. Desværre ser vi af og til, at dette ikke bliver gjort ordentligt, og at grænsedyrlægen i afsenderlandet alligevel underskriver dokumenterne. Så kan man som jæger stå rigtig dårligt. Sker det, at en forsendelse bliver afvist i veterinærkontrol, har man i princippet kun to muligheder ligesom ovenfor. Retur til afsenderlandet, hvor de får mulighed for at rette fejlen eller at destruere partiet for modtagers regning. Speditøren har ingen indflydelse på konservators arbejde og vil altid kræve betaling fra kunden, uanset om kunden vælger den ene eller den anden løsning. Ingen transportforsikring vil dække, når en sending bliver tilbageholdt af myndighederne. Hvis en sending bliver afvist grundet dårlig rengøring af trofæet, er det helt klart konservators fejl, og det vil være kundens opgave at få ham til at betale. Uden et solidt rejsebureau i ryggen kan det være en svær opgave. Hos Labrador Cargo vil vi derfor altid opfordre jægere til at stille kritiske spørgsmål hos konservatoren i udlandet.

*Marlene Jürgensen
Speditør og indehaver af
Labrador Cargo
– med stor tak til de jægere,
der tålmodigt ventede på,
at tingene gik i orden igen.*

På billedet ses speditør Marlene Jürgensen og konservator Erling Mørch.

Konservator Erling Mørch

Europamester
1992 & 2004

Trofæemontering

Skriv eller ring for en prisliste

Tlf: 40579460
Viborgvej 859A, 8471 Sabro
Europe-eyes @tellamail.dk
www.konservator.dk

Mountains

– to those who listen

New Zealandsk bjergjagt efter tahr og gemse

speak

Et eventyr starter altid med »der var engang« og det her er ingen undtagelse, men til forskel fra H.C. Andersen, så vil der i det følgende ikke blive skrevet om hyggelige gadekær og hjemlige andefugle, men i stedet om hårde bjerge og vildtarter med skarpe sanser. Og til forskel fra »den grimme ælling« så er denne historie fra den virkelige verden. Og det er ganske vist.

Helikopteren flås fra side til side da vi krydser »The main divide« (de sydlige alper) i en hylende kuling. Solen skinner dog denne eftermiddag i New Zealand, og Benny og jeg nyder hvert øjeblik af introen til det, der skal blive en uges jagteventyr efter tahr og gemser. Samme morgen har jeg i lufthavnen i Christchurch hentet Benny, som jeg skal følges med på denne tur. Vi skal på jagt efter bjergvildt, men først og fremmest skal vi på jagt efter den ubeskrivelige følelse af »ikke at kunne lade være«, følelsen af »hvorfor vi gør det« og erkendelsen af at »der ikke er nogen speciel mening med livet, men at det er livet selv, der er meningen«.

»Onslow Hut«, Murchison Valley, Mt. Cook National park, New Zealand. Ikke noget »secret spot«. Ikke nogen lokal guide. Ikke noget »bull shit«. Bare det sted det hele startede i New Zealand, da man udsatte gemser og tahr i nationalparken. Bare rigtig jagt på vildtets præmisser! Hytten ligger næsten ved foden af Murchison gletscheren, hvorfra en bred grumset flod

slynger sig gennem den store dal. Bjergene er kendt for at huse gode bestande af tahr, og de er hele årsagen til, at vi er her. Gemser regner vi derimod ikke med, og det kommer derfor som en overraskelse, da piloten fortæller, at der for nyligt er set en god gemsebuk tæt på hytten. »Den stod lige oppe på den terrasse dér«, siger han og peger til højre, mens han krænger den lille Hughes 500 rundt for at lande på stenene tæt ved hytten. Samme eftermiddag »glasser« vi »terrassen« og ser en bevægelse, der kunne være gemsen, men uden at vi kan fastslå det med sikkerhed.

Gemse

I det første lys er vi på vej mod »terrassen«. En »bonus-gemse« er ikke sådan at kimse af, og optimismen fejler ikke noget. På et par timer har vi kravlet til bunden af det »flade« område på bjerget, som piloten kaldte den terrasse. Der findes ingen flade bjerge i New Zealand, men området er dog meget tilgængeligt og overskueligt. Vi ser intet hele morgenen, og midt på formiddagen beslutter vi at gå videre, så vi kan overskue et par mindre slugter, der krænger sig nedad fra den højde, vi befinder os i. Vi går i høje, seje tuegræsser og taler flere gange om, at der til hver en tid kan springe en tahr op, uden at vi har mulighed for at forudse det. Det sker dog ikke, men da vi netop kommer så langt, at vi kan begynde og se ned i den første slugt, rammes jeg midt på bjerget af historiens vingesus. Når man med det blotte øje spotter en sovende gemse, der soler sig efter morgens strabadser, så mærker man nogle af de evner og instinkter, som stenalderens jægere har efterladt i os alle. Vi »fryser«, går i knæ og kravler til kanten af slugten.

Gemsen har solen i øjnene og har ikke den fjerneste anelse om vores tilstedeværelse. Vi diskuterer trofæstørrelsen, hvilket er svært at vurdere skråt ovenfra, men bliver enig om at skyde den på »mistanken«. Vi mener ret sikkert, at det er en ganske god buk. Og nåh ja for resten: Vi er i New Zealand, og der er fri afskydning, og med eventyr som eneste garanti!

I Bennys første skud tegner dyret og tripper af sted hårdt anskuddt. »Gemser er det værste, du kan anskude«, lød ordene tit fra guiden, jeg arbejdede for hernede for 5 år siden. Det skulle vise sig at holde stik, for der skal en lille pürsch og et par ekstra skud til, før gemsen starter sin tur ned i slugten. Den stopper heldigvis inden et brat fald mod en stenet bæk, og vi finder dyret uden problemer. Og hvilken gemse! En smuk 9 tommer buk med en krop så stor som en kronhjort. Og det er ganske vist!

Efter tahr

Vi er i april måned, og efteråret er så småt ved at komme snigende. På denne tid går bull-tahrene i »bachelor-groups« (herregrupper) og finder ofte et område, som de lever i hele sommeren, og hvor de efterhånden havner i et fast, dagligt adfærdsmønster. De opholder sig nede i det tætte skrub om dagen, og i de sidste 2-3 timer om eftermiddagen bevæger de sig langsomt opad for at æde i slugter og langs bække, hvor de frodige urter befinder sig. Kunsten er at udnytte dette, og optimismen får derfor et hak opad, da vi samme eftermiddag spotter 6 bulls i en gruppe, der befinder sig »lige over hytten«. Planen for næste dag er klar!

Beretningen om den næste dags jagt bliver beretningen om »lige ved og næsten«. Charmen ved at jage i ukendt terræn, Benny ville sige ulempen, er netop, at man

Helikoptertransport er nødvendigt, når alt grejet skal op i højderne.

LEUPOLD VX-6 OPFYLDER ALLE DINE KRAV!

6 x Zoom, kæmpe synsfelt, høj lystransmission, belyst sigte, VALUE FOR MONEY ...

LIVSVARIG
GARANTI

Amerikanske Leupold giver endnu en gang jægeren exceptionel value for money med VX-6 serien som er den nye top-serie fra verdens største sigtekikkertproducent. Basis for VX-6 serien er Leupolds legendariske VX-3 serie med den fantastiske Extended twilight factor coating, der giver +92% lystransmission. Den ultra ridse-sikre Diamond coat 2 coating på de yderste linseflader beskytter mod ridser og skader på linsen. Specialbehandlede linsekanter reducerer genskin og giver mest naturtro farvegengivelse.

VX-6

VX-6 serien leveres med belyst firedot sigtemiddel som på den topsælgende VX-R serie. Som på VX-3 og VX-R serien har VX-6 også bevægelses-sensor i belyningsdelen, der slukker lyset efter 5 minutters inaktivitet og automatisk tænder, når du igen berører flensen.

 CDS

550 m

Alle VX-6 modeller er kompatible med Leupolds ballistik system CDS (custom dial system) og som et ekstra plus får du GRATIS et custom dial (ballistik tårn) der er skræddersyet til din rifles ballistik (6 - 8 ugers leveringstid).

Leupolds uforlignelige styrke og kompromisløse livsvarige garanti er som sædvanligt også inklusive i prisen.

VX-6 leveres med belyst firedot i følgende modeller:

1-6 x 24
2-12 x 42
3-18 x 50

HG Agencies Tlf. 20 15 97 34 henviser til nærmeste forhandler.

LEUPOLD
AMERICA'S OPTICS AUTHORITY®

ikke ved, hvad der gemmer sig bag næste bjergtop. Det gør dog nogle gange også vandringen i terrænet mere besværlig, idet man får valgt nogle ruter og omveje, som trækker tænder ud på selv den mest dopedede bjerggrytter. Denne dag kæmper vi hårdt helt fra morgenstunden og ankommer først til det område, hvor tahrene skulle være, midt på eftermiddagen. Vi har en lille time til at finde en god position og være klar til, at dyrene forhåbentlig kommer os i møde nedefra. Planen ser i første omgang ud til at lykkes, da en stor smuk manke pludselig rører på sig i skrubbet. Der kommer flere bulls, og vi afventer derfor situationen. Bedste skudmulighed bliver en chance på 300 meters afstand, hvor vi end ikke overvejer at skyde. Kort efter svøber vinden, og løbet er kørt. Dagen er spildt, og »stenaldermændene« begræder, at de ikke benyttede sig af deres højteknologiske »langspyd« og forsøgte et skud på 300 meter. Game over! Den sølvglinsende manke er det mest håndgribelige minde, jeg konstant får på nethinden, når jeg tænker tilbage på situationen...

Nyt forsøg

Næste dags morgen er jeg stadig nedtrykt efter dagens fiasko. Benny er manden, der med sit evige

overskud kickstarter mig med en kop kaffe og en peptalk. Vi beslutter at sætte os lidt ud i dalen foran hytten og se, om den samme gruppe bulls stadig er i området. Vi ser dem ikke. Der er ingen af os, der har lyst til at kravle rundt i det samme terræn igen i dag, og vi beslutter derfor at prøve lykken længere nede i dalen.

Efter kun ca. 1 km bremses vi af floden, der nærmest har dannet en stillestående pool helt ind til et bredt stykke med lodrette klipper. Vi skal med andre ord krydse floden for at komme længere ned i dalen. Den anden mulighed er at gå en anelse tilbage og følge den sidste større bæk op ad bjerget. Det gør vi! Der ryger en bemærkning fra én af os om at »det nok er sjovere at få våde tæer på vejen hjem«, men på det tidspunkt havde vi nok ikke forestillet os, hvad dagen kom til at byde på.

Igen er det en hård tur op, men Benny og jeg nyder opstigningen i godt vejr. Vi tager vores pauser, og hver gang flyder snakken om Bennys mange eventyr verden rundt og om min trang til at følge de samme stier og om måske en dag igen at tage på et eventyr sammen.

Først på eftermiddagen finder vi det, vi leder efter. Et udkigspunkt, hvor vi kan overskue et stort område med et tiltalende terræn. Vi sætter os og »smækker fødderne op«. Det bliver til en lur, en masse billeder og mere snak om livet i almindelighed og jagt i særdeleshed.

Med ca. 3 timers dagslys tilbage dukker en tahr op fra skrubbet, en ung bull. Vi følger nøje dyrets færden i kikkerterne i

håb om, at flere og større bulls skal dukke op, men intet sker. En god time senere beslutter vi at forsøge en jagt på den unge bull. Vi er i New Zealand, og der er ingen trofægarrantier. Netop som rygsækken er pakket, og riflen smidt på nakken, ser jeg en sort plet langt nede i skrubbet. »Dér står en bull og den er stor«, ryger det vist instinktivt ud af mig. Det tager ikke mange sekunder at ændre planen, og hurtigt er vi på vej ned ad bjerget. I sammenligning med vildtet i disse områder, så nærmest vælter man nedad bjerget i sit forsøg på at pürsche til en chance. Småsten skramler, man glider i mosset, stikker sig på »spydgræsserne« og kæmper med fysikken. Og denne gang er ingen undtagelse. Det er en lang »pürsch«, og da vi stille og roligt kigger frem bag den busk, hvorfra vi mener at skulle kunne se tahren, er der »fri bane«, hvilket ikke just var, hvad vi håbede på i denne sammenhæng. Vi har brugt lang tid på turen, og en ny jagt den dag er urealistisk. Vi sidder et stykke tid uden at sige noget. Begge er vi klar over, at jagten er slut, og begge er vi forundrede over, at vi ikke har set mere vildt, og at vi så samtidigt var uheldige med ikke at komme på skudhold af det, vi så. Vi gjorde alt det rigtige, men heldet svigtede os!

Ruten vi fulgte op om morgenen er i GPS'en, men udsigten til at skulle gå op ad bjerget igen for at kunne følge den kendte rute ned, er ikke just tiltalende. Vi vælger at tage chancen og gå direkte ned i skrubbet. For hver meter stiger desperationen. Lodrette passager åbenbarer sig, og vi kravler på knæene med næsen i højde med fald

*Jagthytten nær
Murchison-gletscheren.*

efter de tahr, der åbenlyst dagligt færdes netop på disse ufremkommelige bjergstier gennem skrubbet. Vandflasken tømmes, genveje bliver til omveje, og det mentale overskud kan måske lige netop udfylde hullet i en to-krone. Den ellers uundværlige vandrestok ofres til bjerget i frustration over at skulle holde fast i den, mens man nærmest kravler i træer og buske med begge hænder. Samtidigt er solen gået ned, og tanken om at færdes i dette terræn i mørke er alt andet end tiltalende. Vi kæmper med andre ord, og ned kommer vi.

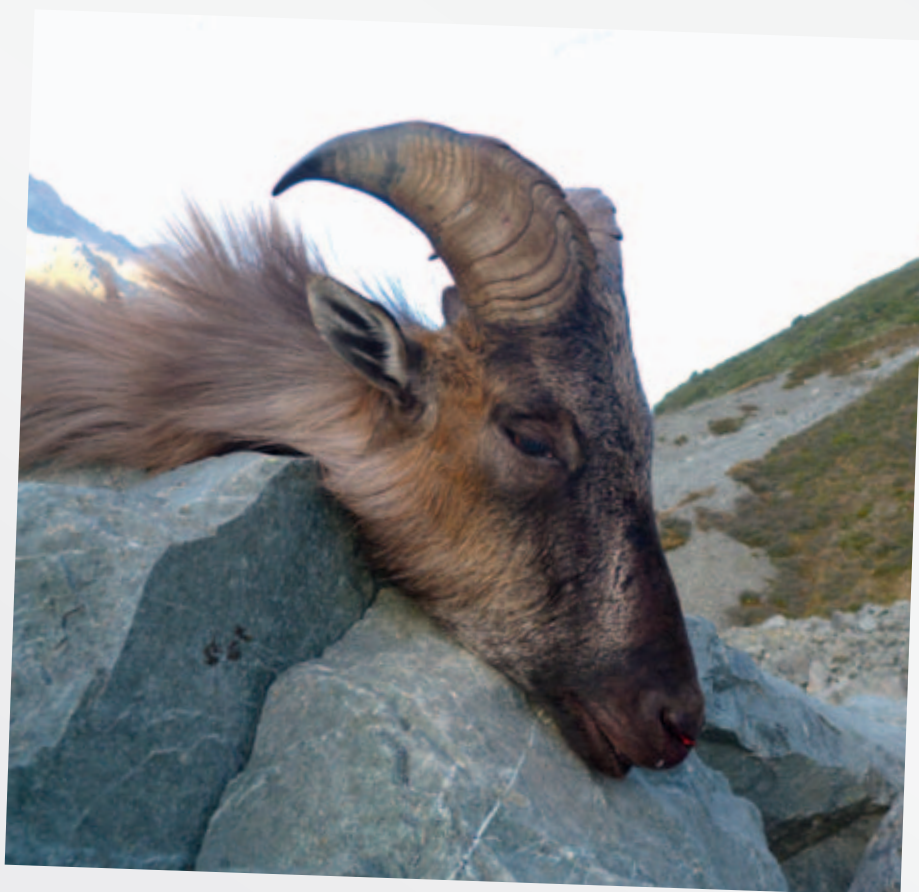
Vi fylder flaskerne ved det første syn af vand, der drypper fra klipperne. Det bliver kun til en kort pause i det aftagende lys, inden vi begynder turen hjemad i dalen. »Vi får vist våde tæer på vejen hjem«, kommer det fra Benny, der minder mig om, at vi skal krydse floden om lidt. »Dér! skyd, skyd!« Benny har spændt riflen fast på rygsækken, så jeg rækker ham lettere panisk min riffel. Han løber frem og får med et hurtigt anlæg på en sten afgivet 3 skud til den store bull tahr, der som en kanin pludselig sprang ud af buskadset ved foden af bjerget. Tahren er i bevægelse, men heldigvis på vej ud i flodlejet, hvor den forsvinder bag en lille bakke. Mens vi løber efter den nu anskudte tahr, rækker jeg Benny et par ekstra patroner, men det bliver kun nødvendigt med en enkelt. Tahren stopper, hårdt medtaget, og Benny kan med en velplaceret kugle slå fast, at heldet i den grad er vendt!

Vi fatter det ikke! Det er simpelthen for heldigt. I dagens sidste lys på det mest usandsynlige sted har vi skudt en tahr. Og ikke bare en tahr, men en 8 år gammel bull med 12 tommers hovedprydelse – netop sådan et trofæ som vi var ude efter! Om mange år, når jeg husker tilbage på den tur, vil jeg stadig ryste på hovedet, som vi gjorde ustandseligt den aften. Sådan noget sker ganske enkelt bare ikke!

Over floden

Inden billederne er taget, og skind og aftensmad er i taskerne, har mørket for længst sænket sig over dalen. GPS'en fortæller os, at der ikke er langt hjem, så humøret er højt, da vi indleder dages sidste etape. Nu har vi følelsen af at kunne klare det meste. Og den følelse bliver der brug for.

»Nej nej nej – det går ikke, Benny!« Jeg tror egentlig godt, han selv kan se det, da gletschervandet i floden pludseligt når ham til midt på brystet. Vi har komplet

Skindet og hovedet af den nedlagt tahr.

undervurderet flodens størrelse og dybden på det sted, vi planlagde at krydse. Jeg går lidt tilbage langs bredden og forsøger at krydse, men står hurtigt i vand til navlen i en strøm, der vælter én omkuld ved den mindste ubalance. Gennemblødte sjosker vi nedad langs floden i søgen efter et bredere sted med lavere vand og mindre strøm. Man bliver hurtigt kold, og situationen presser os til at finde netop dét overskud frem, som viser sig at vægte tungere end hullet i en to-krone. Vi gør et fælles forsøg og går i arm-krog ud i strømmen. Midt ude i floden må vi give op. Det er simpelthen for risikabelt. Inde på land igen trænger kulden sig nu endnu hurtigere på, så vi tager en hurtig beslutning. Vi har allerede pakket alt vores grej i sorte plasticsække i taskerne så planen bliver at svømme over floden gennem den stillestående pool, hvor Benny først forsøgte at gå over. Da vi står ved poolen får vi dog den idé, at vandet måske har aflejret sand mellem poolen og hovedstrømmen så vi gør et sidste forsøg på at gå over i arm-krog. Det lykkedes! På et tidspunkt er jeg dog lige ved at bakke tilbage, da jeg ikke kan mærke bund under støvlerne, men det kan Benny og han trækker mig beslutsomt

i sin retning, hvorefter vi uden problemer krydser floden i vand til navlen.

Den sidste del af turen hjem til hytten kræver ingen længere forklaring. Vi sætter et godt tempo for at komme hjem og i noget tørt tøj og en varm sovepose. Hytten ligger på en forhøjning af store klippestykker, og først da pilen på GPS'en peger skråt bagud og skriver 45 meter til højre, går det op for mig, at vi er ved at gå forbi hytten.

Næste morgen kommer piloten, og vi flyttes til et andet område, hvor chancerne for flere gemser skulle være gode. Vi jager fra teltcamp i 3 dage i fantastisk vejr. Vi ser tahr, gemser og kronvildt og har held til at nedlægge et par mindre gemser. Vi hører hjorte, der brøler langt borte i dalen, vi snakker med kea-papegøjerne »under 4 øjne« og med hinanden om jagtens op- og nedture. For mit vedkommende er resultatet ikke til diskussion. Jeg har ikke selv nedlagt vildt, men jeg har lyttet til bjergenes imponerende røst, og jeg har været dér, hvor livet konstant udspiller sig og gøres så simpelt, at det ikke kan gradbøjes.

I New Zealand siger man: »Mountains speak to those who listen« – Og det er ganske vist! □

Krigen om næsehorns

Tekst **Ib Nordtoft Andersen**

I begyndelsen af august bragte TV2 nyheden om dansk politis arrestation af to polakker, der var under mistanke for at have stjålet to næsehornshorn fra et tysk museum. Prisen på de to horn blev angivet til ca. 400.000 euro, der svarer til små tre millioner kroner! Mange menneskers reaktion var tvivl om tallenes korrekthed – »tre millioner kroner? umuligt, det kunne da maksimalt være 400.000 kroner, og selv det måtte da også være for højt.« – Men, utroligt som det lyder, er tallene korrekte, da priserne i løbet af de seneste år er steget voldsomt takket være en pludselig høj efterspørgsel i fjernøsten.

Og nu rammer problemet også den danskejede, sydafrikanske Game Lodge »Matswani« i Limpopo provinsen nord

for Pretoria. 3. august blev politiet kaldt til Matswani, efter tre ukendte personer blev set på området. To formodede krybskytter blev arresteret og en blev dræbt, da de åbnede ild mod politiet. Desuden blev et stjålet våben beslaglagt. Det sydafrikanske politi har i de første seks måneder af 2012 arresteret 176 krybskytter, og et betydeligt antal er blevet dræbt, heraf alene fem i Krüger Park i januar. Men disse to hændelser med tilknytning til Danmark er desværre kun eksempler på et stadigt stigende problem:

I århundreder er hornene fra begge afrikanske arter blevet anvendt til knivfæster på de ceremonielle yemenitiske jambiya daggarter, og da alle mænd fra pubertetsalderen bærer en jambiya, har forbruget været meget højt. Men siden indførelsen af et handelsforbud i 2000 og

især den voldsomme prisstigning er man i høj grad overgået til andre materialer som kamelhov, bøffelhorn og endda plastik, så forbruget har her været faldende.

Helt anderledes ser det desværre ud, når det kommer til handelen i fjernøsten, der har haft forbindelser til Østafrika de sidste 2000 år. I Europa har man i generationer moret sig over historien om kinesernes traditionelle brug af knust næsehornshorn som en forløber til nutidens Viagra, og pulver fra horn af både asiatiske og afrikanske næsehorn indgår da også i udstrakt grad i den kinesiske lægekunst.

Femtenhundredtallets kinesiske læge Li Shih-Chen nævner en lang række sygdomme, hvor det påstås at være effektivt, lige fra slangebids, hovedpine og bylder til madforgiftning, men pudsigt nok nævner han ikke dets brug som aphrodisiac

trofæer spidser til

(elskovsmiddel). En lang række moderne forsøg har dog klart tilbagevist disse påstande, og da hornet på et næsehorn, i lighed med menneskenegle, består af agglutineret hår, ville det værre lige så effektivt, men langt billigere, at bide negle.

På trods af disse videnskabelige undersøgelser foresatte kineserne deres brug som hidtil, men i 2006 går det grueligt galt, da det påstås, at det kinesiske farmaceutiske firma Longhui meddelte, at de ville markedsføre pulver fra næsehornshorn som middel mod cancer, og priserne – og dermed krybskytteriet – øgedes voldsomt. Udviklingen i Sydafrika viser klart, hvad der er sket, da tallene for næsehorn nedlagt af krybskytter nøje følger tidspunktet for rygten om Longhuis meddelelse (se faktaboks).

Kræftpatienters desperate søgen efter

en kur for deres sygdom er forståelig, og på trods af alle videnskabelige tilbagevisninger af hornpulverets påståede virkning går salget strygende. Priserne er nu så høje, at næsehornstrofæer er det mest attraktive mål for kriminelle, og de har endda sat guld og heroin i skammekrogen.

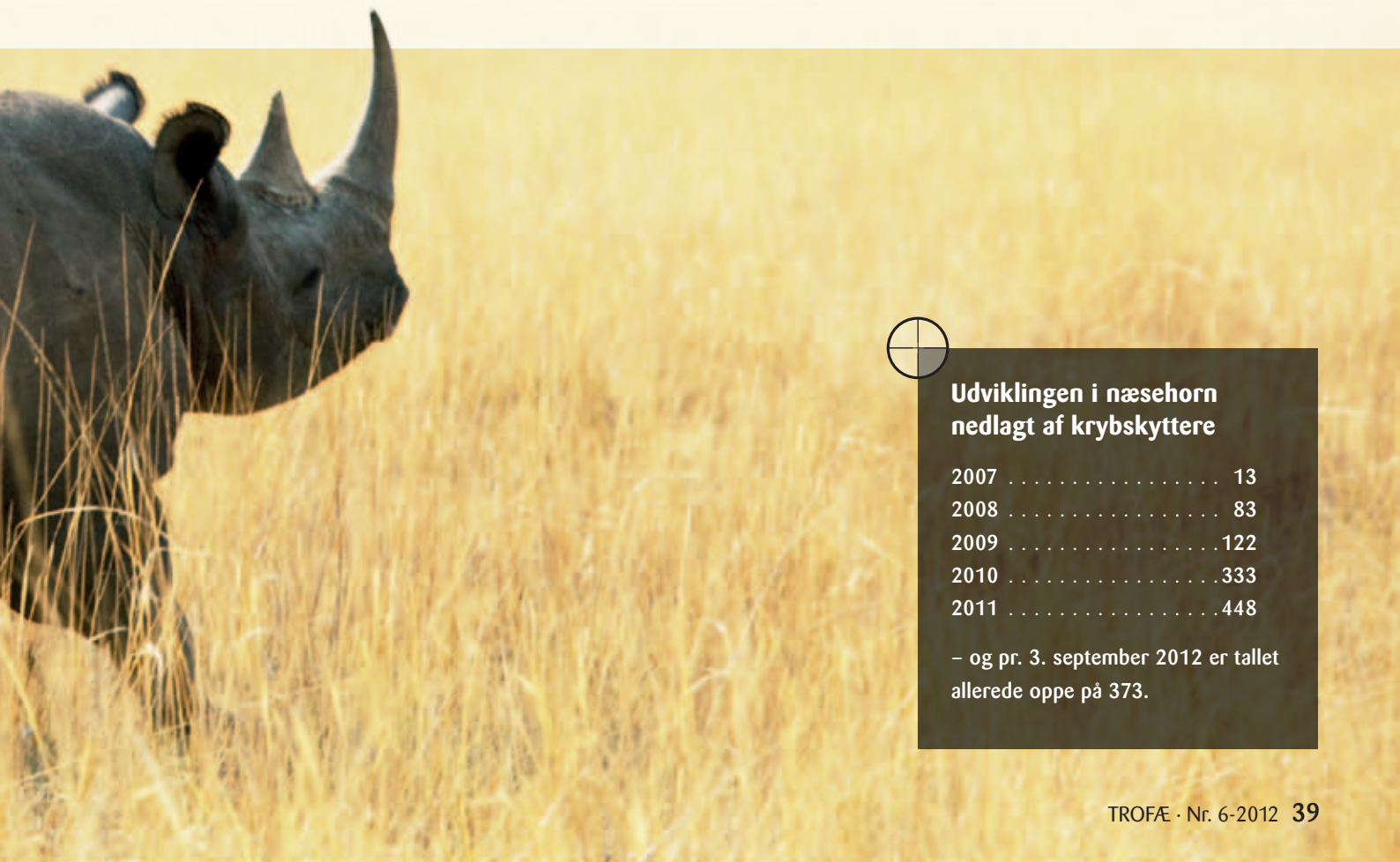
Markedspriserne ligger på omkring:

Guld	300 kroner / gram
Heroin	340 kroner / gram
Næsehorn	370 kroner / gram

Tallene for krybskytteriet i Sydafrika er nedtrykkende, men er dog endnu ikke katastrofale, da de heldigvis stadig ligger under den lokale bestands naturlige tilvækst. Takket være et intensivt avlsprogram især på gamefarms var der i 2010 en anslået totalbestand på 20.700 næsehorn i

Sydafrika, en øgning på 300% siden 1993. Med de senere års rigelige mængder af nedbør i Krüger Parken har der her været en årlig tilvækst på 11%, og bestanden af hvide næsehorn er her nu oppe på mellem 10.000 og 12.000 individer, hvilket giver en forventet årlig tilvækst på 1100 til 1320 alene i Krüger og op mod 2300 på landsbasis. Men med blot et par års tørke, og dermed lav tilvækst, kan bestanden hurtigt gå i den gale retning.

Samtidigt må man i Europa forvente en kraftig stigning i antallet af tyverier fra museer og private ejere. Ikke overraskende når et lille horn på sølle 3 kilo kan indbringe over en million kroner, og i modsætning til krybskytter i Sydafrika risikerer man ikke at blive skudt men højst at få nogle få måneders fængsel for brugstyveri. □

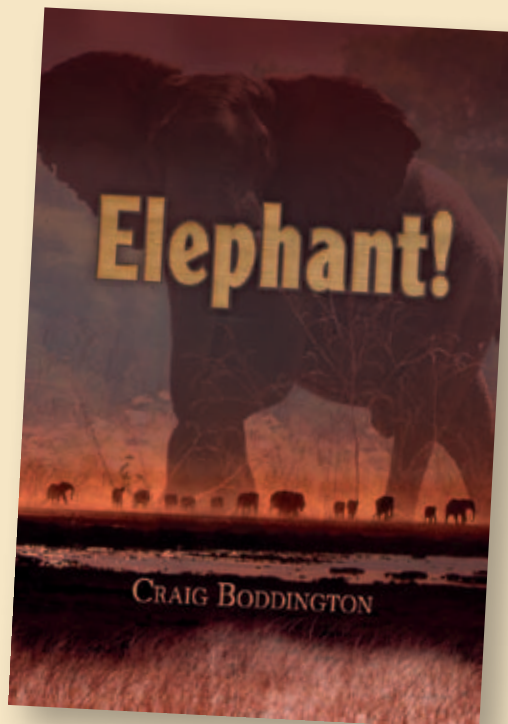

Udviklingen i næsehorn nedlagt af krybskyttere

2007	13
2008	83
2009	122
2010	333
2011	448

– og pr. 3. september 2012 er tallet allerede oppe på 373.

Den moderne elefantjagts »bibel«

Tekst **Henning Kørvel**

Da Frederick Selous, amerikansk pioner, jagede elefanter i Afrika i 1870-erne og 1880-erne, foregik det fra hesteryg i det åbne græsland. Der er imidlertid en verden til forskel i måden, hvorpå nutidens elefantjagt drives i Afrika, hvor Botswana, Tanzania, Zimbabwe, Namibia, Zambia, Mozambique, Cameroun, Sydafrika og Gabon har CITES-kvoter til eksport af elefanttrofæer. Savanneelefanter skydes nemlig i dag overvejende i tæt bevoksning, hvilket får den amerikanske troføjæger Craig Boddington til i sin nye bog

»Elephant« at citere den legendariske PH, Tony Sanchez-Arino for, at elefanter – qua sporing over ofte lange afstande – jages med benene..

Craig Boddington (60 år), der siden 1979 har gjort Afrika 50 gange i jagtens tjeneste, mener derfor, at elefantjagten i Afrika er inde i en ny æra – også fordi der er færre af dem, end da Selous jagede elefanter med sortkrudtsriffel og blykugler. Bestandsstørrelsen på den tid er ukendt. Derimod vides det, at bestanden i 1945 talte cirka fem millioner, og at den i 1979 var skrumpet ind til 1,3 millioner. I dag findes der 470.000-690.000 elefanter i 37

lande i Øst-, Central-, Syd- og Vestafrika. I Nordafrika blev elefanterne udryddet for cirka 2.000 år siden.

Boddington mener ikke, at Afrikas elefanter i dag er truet, men at tiden tværtimod er god for den afrikanske elefant og elefantjagten, som han selv oplevede for første gang i Zimbabwe i 1985. Vurderingen bygger på, at elefantbestanden i fx Tanzania, der skrumpede ind med 75 procent under det eksorbitante krybskytteri i 1970-erne og 1980-erne, før forbuddet mod handel med elfenben omsider blev en realitet i 1990, er kommet på fode og nu er den andenstørste i Afrika på minimum 125.000, der fortsat øges. Størst er bestanden dog i Botswana på cirka 133.000. Zimbabwe kommer ind på tredjepladsen med 70.000-100.000 elefanter, men landet har til gengæld den højeste CITES-kvoter til eksport af elefanttrofæer på 500, efterfulgt af Botswana med 300, Tanzania 200, Sydafrika 100, Namibia 90, Cameroun 80, Gabon 50, Mozambique 40 og Zambia 20. Gabon er dog ikke åben for elefantjagt p.t., og da Boddington skrev bogen, kunne han ikke vide, at EU i 2012 ville forbyde import af elefanttrofæer fra Cameroun, der ellers er det eneste land i

– Måske ikke det, vi drømte om, men alligevel fine trofæer, konstaterer Boddington (th. i midten), der i lighed med hans medjæger, Jim Crawford, skød en 60-pounder i det sydvestlige Tanzania i 2006.

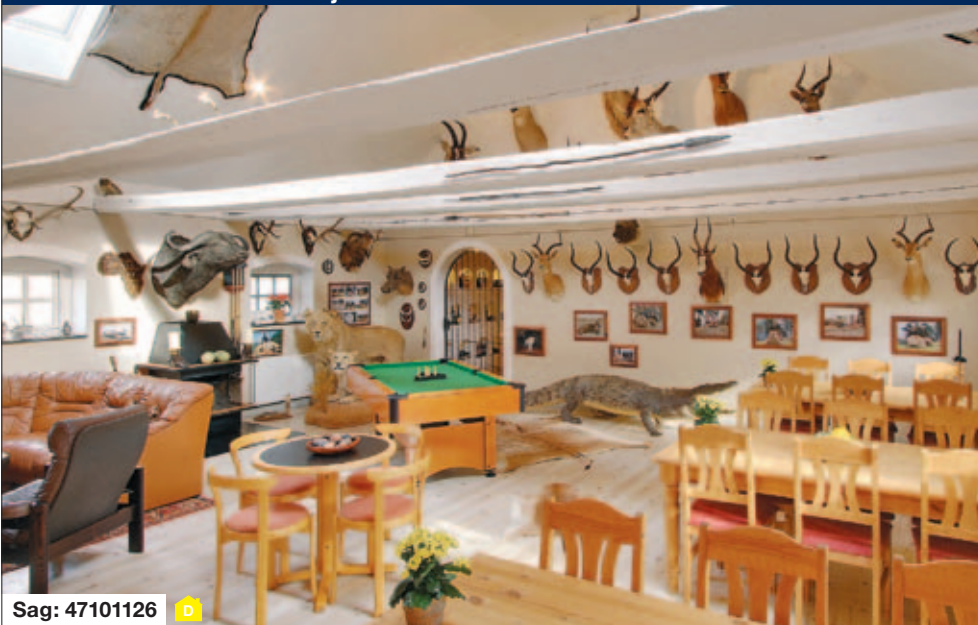
Sag: 47101827 **E**

Dueholt – 25 ha rendyrket jagtparadis i den smukkeste natur

Dueholt er på mange måder en ejendom, som adskiller sig fra alle andre ejendomme. På trods af sine 25 ha jord har ejendommen ikke været drevet landbrugsmæssigt i de sidste 40 år. Den nuværende ejer har passet og plejet naturen, så den i dag fremstår på smukkeste vis med en god blanding af skove og åbne vidder og med gode passager/stier rundt på ejendommen. Der er flere naturskabte søer og et mindre moseområde. Der er 7 minutters kørsel til motorvejen mod København.

Pris: 8.400.000 kr.
Grundareal: 255.476 m²

Kontakt:
Anker Christensen tlf. 55 78 66 09

Sag: 47101126 **D**

Jägerheim – jagtejendom – naturperle i særklasse

Jagtforholdene er eminente med et udbytte på ca. 625 stk. vildt. Der er tale om en naturperle i særklasse. Ejendommen har ca. 400 meter å-bred langs Susåen. Der er anlagt 3 store remiser med tilhørende vildtagre. Ved 2 af remiserne er der etableret 2 store søer. Der er en suveræn bukkejagt - der findes 4 Hochsitz i området. Boligarealet på 387 m² er fordelt på 2 bygninger. Stuehuset er på 207 m² og i vinkelbygningen findes en stor jagt-/gildstue på 145 m².

Pris: 7.495.000 kr.
Grundareal: 255.984 m²

Kontakt:
Anker Christensen tlf. 55 78 66 09

Elefanttyre med 100 pound elfenben og derover i den største stødtand hænger ikke på træerne. Her ses et sæt stødtænder på 110 pound fra en elefanttyr nedlagt i Selous Game Reserve, Tanzania, i 1982.

Afrika, hvor skovelefanten der har mindre krop og stødtænder end savanneelefanten, kan jages.

»Overbefolkning« i enkelte bestande Elefanternes nedtur i Afrika begyndte i Romertiden, idet romerne indfangede elefanter i Nordafrika til både krigsbrug og spektakulær underholdning. Elefanterne måtte på ny holde for i kolonitiden, hvor både de, bøfler og næsehorn blev bortskudt for at få dyrkbar jord og jord til kvæg og urbanisering. Sideløbende blev elefanter jaget for elfenbens skyld, indtil alarmlamperne blinkede, og der kom licensjagt på dem. Krybskytteri har mere eller mindre altid fundet sted. Tempoet øgedes voldsomt i 1970-erne og 1980-erne, men kollapsede i den øst- og centralafrikanske elefantbestand kom så hurtigt, at ingen så det komme. Da Kenya lukkede for elefantjagt i 1973 forud for stoppet for øvrig trofæjagt i 1977, fandtes i Tsavo National Park cirka 45.000 elefanter, men i 1988 var bestanden nede på 6.000-7.000 til trods for, at Tsavo-elefanterne var de bedst bevogtede i Afrika. Tanzania havde sidst i 1970-erne cirka 60.000 elefanter, men i 1988 blot 20.000. En lignende udvikling sås i andre stater. Boddington trækker derfor en parallel til den nordamerikanske bison, der stort set blev udryddet fra 1865 til 1884, og som aldrig nogen sinde vil vende tilbage som et talrigt, fritlevende dyr i Nordamerika. Han mener, at det ville

være gået ligesådan for Afrikas elefanter, hvis ikke forbuddet mod handel med elfenben var kommet i 1990.

Det omfattende krybskytteri afspejler sig i udbredelsesmønstret. I 1979 fandtes 76 procent af elefanterne i Øst- og Centralafrika, 22 procent i det sydlige Afrika og to procent i Vestafrika. I 2007 fandtes 50-58 procent af elefanterne nu i det sydlige Afrika, og to-tre procent i Vestafrika, mens andelen i Øst- og Centralafrika var faldet til cirka 40 procent. Glædeligt er det, at elefantbestanden i Tanzania, der tidligere leverede store stødtænder, er kommet på fode, om end bestanden er ung. Men i Botswana og Zimbabwe er boomet i elefantbestanden ikke problemfrit. I Chobe National Park i Botswana og Hwange National Park i Zimbabwe har størrelsen af elefantbestanden nemlig overskredet bæreevnen. Resultatet er store skader på træerne, og hvor elefanter før ikke rørte baobabtræer, flår de nu barken af og æder den. I Zimbabwe reguleres bestanden gennem Problem Animal Control Programmet – PAC, hvorunder der også skydes elefantkøer. Men det batter ikke. Det mest effektive ville være at indfange og udsætte de overskydende elefanter i andre afrikanske lande. Men da det er uhyre omkostningstungt, tror Boddington ikke på, at det kan gennemføres. I stedet for skydes nogle elefanter som »problem animals«. Men ses bort fra det, så er det for Boddington et must at fastslå, at elefantjagt er

nødvendig i det moderne Afrikas elefantforvaltning.

Tilpas ambitionerne til virkeligheden

Elefanter varierer i størrelsen fra en lokalitet til en anden. Elefanter er således mindre af krop i Selous National Park i Tanzania og Zambezi Valley i Zimbabwe end i Botswana og Mozambique, hvor tyre vejer op til syv tons. Også stødtænderne varierer fra lange og slanke i Tanzania til korte og svære i Zimbabwe, Mozambique og Botswana. Men jagten er den samme. Og i lighed med al anden jagt på gode trofæer skal der slides i det for det gode elefanttrofæ, om end det sker, at en jæger skyder elefant første jagtdag. I andre tilfælde er tidsforbruget 15, 17 eller 20 dage, før det lykkes. I og med at elefantjagt i dag baserer sig på sporing, der gerne fører ind i tæt bevoksning, er der tale om »nærkamp« med skudhold på 10-15, ja, ofte blot syv-otte yard til enten et frontalt skud i hjernen imellem øjnene, sidehjerneskud i ørehulen eller hjerte/lungeskud på skulderen. Faktisk er der en fjerde mulighed: Hjerteskid imellem forbenene. Til elefantjagt er .375 Holland & Holland og 9,3 de mindste, tilladte kalibre. Men ihukommende Robert Ruark's berømte ord »use enough gun« foretrækker Boddington personligt sværere skyts og dobbeltriffel. Jagten kan udøves med repeterriffel, men da elefanter skydes på klods hold, mener han, at åbne sigtemidler uanset våbentypen er et must. Alternativt er Aimpoint velegnet, og hvis sigtekikkert er et must, så skal den være variabel ned til 1,5 × forstørrelse, der indstilles på laveste værdi med stort synsfelt. Hjemmefra vil jægeren ofte have gjort sig en idé om, hvilket skud han/hun foretrækker. Glem det. Hvis ønsket er et skulderskid, men det frontale hjerneskud byder sig til, så er det det, der skal bruges, fastslår Boddington.

Selv om der – da elefantbestanden i Afrika var større end i dag – fandtes flere store elefanttyre, idet der var flere ældre (over 30 år) end nu, så har der i Afrika aldrig stået en 100-pounder bag hvert et

træ. Verdens største elefanttyr er stadig den, der i 1886 blev skudt ved Kilimanjaro med stødtænder på 224 og 214 lbs. I Rowland Ward's »Records of Big Game« er der kun registreret 24 elefanttyre over 150 lbs., og der er kun registreret 132 sæt stødtænder, af hvilke den tungeste vejer 120. lbs og derover op til 150 lbs. Hvis du spørger Boddington, hvor du kan skyde en 100-pounder, så vil han svare: »Det ved jeg ikke, men den går et eller andet sted i Afrika. Finder du den, er du velsignet«. Han råder dog jægere til at skru ned for ambitionerne, idet han anser en 80-pounder for at være gårdsdagens 100-pounder. Ikke, at du så skal stile efter en 80-pounder, for både 50- og 60-pou-unders er fine trofæer. Der er dog heller ingen tvivl om, at i takt med at tyre i de unge bestande bliver ældre, så vil fremtiden byde på større elefanttrofæer.

Heldet er en del af billedet, fastslår Boddington, der i »Elephant« leverer så megen viden om det moderne Afrikas elefantjagt, garneret med interessante tilbageblik, at bogen må betegnes som den moderne elefantjagts bibel. Den kan anbefales til enhver jæger med fokus på

Craig Boddington foretrækker dobbeltriffel til elefantjagt, men fordi man ikke jager alene, mener han, at selv en enkeltskudsriffel – her i kaliber .450-3¼" – gør god fyldest.

Afrika, men især vil den jæger, der står over for at skulle på elefantjagt på det mørke kontinent, her kunne hente solid grundviden og et væld af nyttige tips, der kan influere på jagtheldet. Boddington har lagt navn til adskillige bøger om jagt og behersker sproget. Og det løfter emnet, at det beskrives let og elegant, således at det også er en sproglig oplevelse at læse

værket, der fortjener at blive nærlæst mere end én gang. □

Craig Boddington: »Elephant« (2012), 337 pp, rigt illustreret med farvefotos. 39,95 USD. Safari Press Inc., USA. (www.safaripress.com)

LABRADOR CARGO

info@labradorcargo.dk | +45 51 95 25 17 | www.labradorcargo.dk

TRANSPORT AF JAGTTROFÆER

Det er ikke helt tilfældigt, at vi hedder Labrador Cargo. Labradoren er en af verdens mest benyttede jagthunde, fordi de apporterer når jægeren har ramt et bytte. Ligesådan er det med Labrador Cargo. Vi henter det du nedlægger, nemmere bliver det ikke.

Labrador Cargo er en uafhængig speditiønmægler, der samarbejder med de bedste speditører i både ind- og udland. På den måde finder vi altid det helt rigtige set-up til den bedste pris. Derfor er Labrador Cargo din agent, lige meget hvor i verden du går på jagt.

Du skyder – vi henter

Med Swarovski

Tekst Nils Holger Ellekilde

Foto Rafael Gutierrez Domingez og arkiv

En dag var der i min mailbox en henvendelse fra Swarovski, om jeg havde lyst til at låne en ny riffelkikkert, en anden generationsmodel af den fremragende Z6I til test i bladet. Det ville jeg meget gerne, hvis det kunne blive en test på praktisk jagt, og ikke en teoretisk optisk gennemgang af kikkertens finesser.

Jeg valgte en model 2 – 12 × 50, som syntes at være en af de mest alsidige modeller og bestemte mig for at teste den på forårets bukkejagt herhjemme suppleret med besøg på skydebanen både til stillestående og bevægeligt mål.

Bøssemager Arne Holgersen i Jordløse på Fyn monterede den så præcist, at der kun skulle stilles et par klik, før den var skudt ind, og så begyndte udfordringerne. Rigtige mænd gider ikke læse brugsanvisninger, siger man, men ved montering af klyktårnet var der ingen vej udenom. Til gengæld var det ikke så svært, når man tog sig sammen og fulgte brugsanvisningen minutløst punkt for punkt. I al korthed: Kikkerten leveres med 4 ringe til klyktårnet. Dem piller man af, og indskyder derefter omhyggeligt på 100 meter. Her er det ikke nok at kunne træffe en underkop fra mormors fine testel. Skuddene skal sidde på en ølkapsel, eller bedre endnu på en tommelfinger negl, for enhver afvigelse her bliver jo forstørret, når man efterfølgende skal ud på de lange afstande.

Når skuddene sidder, hvor de skal, sættes den første ring på plads med pilen pegende på 0 på skalaen for at markere grundindskydningen. Nu skal der indstilles afstande på kikkerten. Og her kan man vælge enten at læse i ballistiktabellen for det pågældende kaliber og den konkrete patron, eller i praksis at indskyde riflen på de ønskede afstande. Der sættes en ring på til hver afstand. Til bukkejagten valgte jeg at indstille klyktårnet til 100 m – 150 m – 200 m – 250 m. Hvis det var til bjergjagt, havde jeg grundindskudt på 200 m og sat de enkelte indstillinger til 300 m – 350 m – 400 m. Og så skal man bare holde lige på hele vejen igennem. Hertil kommer den fordel, at der på hver af afstandsringene på dette klyktårn er en lille knop, så man kan føle, hvilken ring man har fat i og dreje den på plads uden at slippe øjnene fra målet. Og jeg skal hilse og sige, at det virker. Og i øvrigt kan klyktårnet læses, så man ikke behøver at være bange for, at utilsigtet påvirkning af indstillingerne kan flytte træfpunktet.

Lys over land

Bagest på kikkerten er indstillingerne til lysspunktsigtet. Vipper man en pal til højre, tændes lyspunktet til brug om dagen. Og vippes palen til venstre, tændes lyspunktet til brug i skumring og om natten. Intensiteten kan for begge deles vedkommende stilles både op og ned. Og hvis man vil bruge det meget fine trådkors uden lys, lader man ganske enkelt være med at tænde.

på bukkejagt

Man får lynhurtigt indstillingen af lyset ind i fingrene, og tænker ikke nærmere over det. I kraftigt solskin får den en på lampen, og i tåge og tussmørke skruer vi lidt ned.

Men batterier har kun en vis levetid, og her har forskellige fabrikater deres egne løsninger. I nogle kikkertfabrikater slukker lyset automatisk efter et vist antal timer, men jeg ville da betakke mig for efter at have ventet i 3 – 4 timer på grise i et tårn, at lyspunktet er slukket, når grisen endelig kommer.

Andre har det system, at lyset slukkes efter en kortere tid med riflen i fuldstændig ro, og i samme øjeblik riflen bevæges, tændes lyset igen. Det er mere acceptabelt. Swarovskis løsning er enkel og god. Når lyspunktet er tændt, ja så er det tændt. Men det slukkes, hvis riflen peger 70 grader op eller ned. Stejlere end 70 grader er der vist sjældent nogen, som skyder, men når riflen bæres på nakken, eller når den sættes ind i våbenskabet, slukker lyspunktet af sig selv. På samme måde slukkes det, hvis man sidder med riflen vandret over knæene f. eks. i en jagtstige, og riflen lægges ned på siden. I samme øjeblik riflen vendes på højkant igen, tændes lyspunktet. Også dette system vænner man sig hurtigt til. Når riflen efter jagten er sat i skabet, spekulerer man ikke på, om man huskede at slukke. Og sidder man i et tårn eller en stige med riflen over knæene, så lægger man bevidst den ned. Således holder batteriet længe, og skulle det rinde ud, er der plads til et reservebatteri i kapslen i kikkertens højre side til sideindstillingen.

På skydebanen

Da riflen var tilbørligt indskudt på en almindelig skydebane og klicktårnet indstillet, tog vi ud at skyde efter bevægeligt mål. Her er det lille røde punkt en kæmpe fordel og det almindelige trådkors overlegent. Jeg skød bare bedre med punktet tændt. Kikkertens laveste forstørrelse på 2 er ideel til hjortebanen, og selv på det kortere hold på grisebanen fungerer det fremragende. Kikkertens synsfelt på 100 meter er det samme som i de tidligere

Teknikken kort

- Forstørrelse: 2 – 12
- Forreste objektiv: 50 mm
- Synsfelt på 100 m: 21 m ved laveste forstørrelse
- Udgangspupil: 9,6 – 4,2
- Transmission: 90 %
- Skumringsfaktor: 5.7 – 24,6
- Klik = 1 cm på 100 m
- Paralaksfri
- Vandtæt til 0,4 bar.
- Vægt 540 gram

1.5 ganges kikkerters, og det er kun ganske få drivjagtssituationer, hvor denne kikkert ikke er fin, også når vildtet kommer i høj fart på korte afstande.

På bukkejagt

Nu skulle der så skydes og helst en kapital buk, som var denne superkikkert værdig. Men her begyndte problemerne. Jeg har adgang til gode bukkearealer flere steder, og jeg var ganske flittig i starten. Men skal man også passe et civilt job sådan cirka fra kl. 08.00 til kl. 16.00, har nok kun de færreste kræfter og energi til at stå op før solopgang hver eneste morgen. Men så tager man mandag onsdag og fredag samt i weekenden, for der skal altså resultater på bordet. Jeg sneg mig rundt, og kom så tæt på råer, at jeg næste kunne klø dem i nakken. Småbukkene lavede deres bukke hop næsten over mine støvlesnuder, og de først lam blev sat lige neden for min jagstige. Det gav mange dejlig naturople-

velser, men også vægttab og sorte rande under øjnene. – Er du syg Nils?, spurgte gode venner bekymret. – Nej svarede jeg, jeg tester en Swarovski.

Sidste gang jeg testede en Swarovski kikkert, skød jeg en stor og flot gemse i bjergene i Østrig, så jeg havde et renommé at forsvare. For testen af en så fremragende kikkert skulle helst ikke ende med, at man tog til takke ned en lille etårsbuk, og derfor fortsatte jeg sammenbidt.

Men til sidst måtte også jeg erkende, at det går ikke altid, som man har fortjent. Fup og fidusmagere vinder lette sejre, mens hårdtarbejdende hædersmænd bliver snydt. Den sidste dag i bukkejagten nedlagde jeg en lille gaffelbuk, som skulle give den allermest lækre og saftige dyresteg på bordet, men som kun fik en ydmyg plads på væggen.

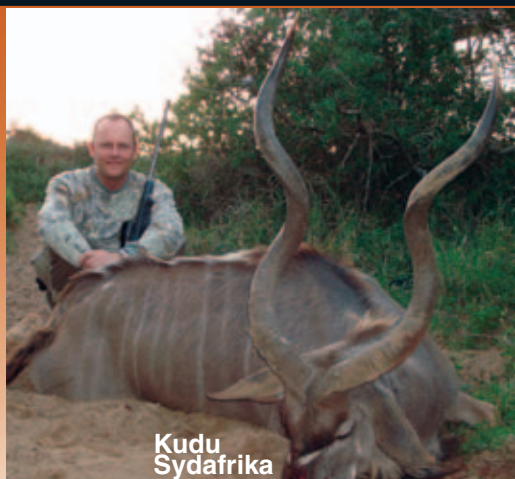
Det gik således til. I min håndkikkert skimtede jeg noget rødt, som bevægede sig mellem nogle buske omkring 150 – 160 meter borte. Det var et dyr. Op med riflen og fast anlæg henover en gammel frønnet big balle, som lå i kanten af marken. Jo den var god nok, og det var en buk. Hurtigt drejede jeg kikkerten fra lav forstørrelse op på de maksimale 12, og jeg skal love for at det gjorde en forskel. I optikken blev bukken knivskarpt trukket tæt på, og det var, som om der var ekstra lys på den, og samtidigt stillede den sig med siden til. Et hurtigt drej på klikårnet på ring nummer to til 150 meter og så holde lige på. Bang, og så lå bukken der.

Betjeningen af forstørrelsen og af klikårnet var blevet ren rutine grundet de mange jagtture med kikkerten, og da det gjaldt, gik det hele automatisk. Indrømmet, på afstande under 200 meter er den slags ikke helt nødvendigt, men kommer vi ud på de lange afstande, er det en fantastisk hjælp.

Desværre har jeg ikke rund fødselsdag lige om hjørnet, så familien kunne skillinge sammen til en ny Svarowski til mig, men det er ikke udelukket, at jeg så betaler en selv. For den dur.

Måske jeg glemte at fortælle, at Swarovskien har ganske fremragende skumringsegenskaber og under dårlige lysforhold hæver kikkerten sig højt med en fornem lysgennemstrømning og stor klarhed.

Jeg blev rigtigt fornøjet med Swarovskis 2 – 12 × 50 Z6i kikkert under denne praktiske test. Det er en fremragende allround kikkert lige anvendelig til drivjagt, almindelige pürschjagt samt til skumringsjagt i udlandet. Og kvaliteten er i allerhøjeste klasse. ■

Kudu
Sydafrika

På gensyn i Danmark

- få trofæet sikkert hjem

Kontakt os før du tager af sted - så er du i sikre hænder, uanset hvor i verden du vil jage. Mere end 20 års erfaring og utallige jægere før dig er garanti for professionel assistance.

Agility sikker trofætransport

Hammerholmen 39D, DK-2650 Hvidovre.
Tel. +45 7010 2066.
Fax +45 7010 2067.
www.trophytransport.dk

Specialiserede medarbejdere er din bedste garanti:
Bob Karlsen: bkarlsen@agilitylogistics.com
Henrik Prebensen: hprebensen@agilitylogistics.com

Møl i trofæsamlingen

Tekst **Jens Kjær Knudsen**

Møl er enhver trofæ jægers mareridt. Har du haft problemer med møl i din trofæsamling, eller ønsker du bare forebyggende behandling?

Der findes flere firmaer på markedet med stor ekspertise. Jeg har i en årrække med succes anvendt et firma ved navn Chrisal Dansk Skadedyrsservice.dk.

Virksomheden anvender et langtidsvirkende præparat, der dels bekæmper de levende møl og samtidigt bryder livscyklusen fra larvestadiet. Dvs. så snart æggene udklækkes, vil larverne møde aktivstoffet. Derved optager de aktivstoffet og dør i løbet af kort tid – og er således ikke i stand til at formere sig yderligere, hvorfor livscyklusen er brudt.

Aktivstoffet fungerer således, at det er indkapslet og derfor ikke afgiver lugt eller farlige/giftige dampe. Skadedyrsteknikeren

blander dette præparat op i vand, hvorved de såkaldte »mikrokapsler« fordeles bedst muligt. Når insektet rammes eller berører behandlede overflader, vil giften optages i nervesystemet – og en egentlig bekæmpelsesproces er i gang. Fra den første behandling starter, og til den anden behandling er slut, går der normalt ca. 14 dage. Herefter går der ca. en uge, hvorefter mølproblemet er endeligt løst. Teknikeren anvender ingen værnemidler og sprøjter midlet ud med en alm. håndholdt Ginge sprøjte.

Aktivstoffet hedder deltamethrin og er som nævnt indkapslet. På kapslerne sidder bittesmå aluminiumskrystaller – disse krystaller gør, at kapslerne hæfter sig fast på insektet / larven og optagelsen går i gang. □

Se mere på www.chrisal.dk

Jagtrejser gennem 2 generationer

Vi kan tilbyde en bred vifte af velorganiseret jagtrejser til hele verden

Drivjagt Ungarn

Vi har flere rigtig gode drivjagter på fri vildtbane i Ungarn.

Fx. 2 dages drivjagt for en gruppe på 10 jægere, incl. 50 stk. vildt for gruppen, samt fly, transfer, jagt/ophold.

Kr. 18.000,- pr. jæger.

Fasanjagter Danmark og Slovakiet

Vi har stadig enkelte ledige pladser på fasanjagter i Danmark til priser fra Kr. 300,- pr. fugl.

Slovakiet til priser fra Kr. 175,- pr. fugl

Alle steder vil der være individuel afregning, så du betaler for det du har skudt.

Drivjagt Polen

Stadig ledige revirer til rådighed i December/Januar, i den vestlige del af Polen enten som fastpris arrangement eller med afskydning efter prislisen.

Stenbuk Spanien

Den fantastiske jagt efter Stenbuk i fx Sierra Nevada med dansktalende guide, til priser fra EUR 4.000,- incl. Trofæafgift.

Gå ind på www.incoming.dk og se alle de aktuelle tilbud, eller ring til os for konkrete oplysninger om de forskellige jagter, vi ser frem til at høre fra dig.

Eriks aften

Tekst og foto **Nils Holger Ellekilde**

Omkring 20 medlemmer af Nordisk Safari Klub var samlet på Valdemars Slot torsdag den 30. august for at høre årets gæstestiller Erik Ahlmann-Larsen

Først bød formanden for vores museumsudvalg, Jens Foldager, velkommen og orienterede om museet og om klubbens liv. Derefter fik Erik ordet.

Erik fortalte om sin barndoms rige jagtmuligheder, hvor kimen til den livslange jagtinteresse blev lagt. Midt i 70'erne tog han på sine første udlandsture til Sverige, Skotland, Polen og senere til Zimbabwe. I 1986 fik han stilling på Handelskontoret på det Danske Konsulat i Vancouver, herved fik han kort afstand til den attrak-

tive jagt i den canadiske ødemark, især i British Columbia. BC er på størrelse med England og Frankrig tilsammen, men der bor kun 3 millioner mennesker, og heraf 1,5 million i Vancouver, så der er plads nok. Der er fri jagt på statens arealer, dvs på 95 % af det samlede areal, men der er stramme regler for jagtens udøvelse.

I lidt over fire år boede Erik derovre og gik meget på jagt, hvilket også hans imponerende trofæer derovrefra vidner om. Vi hørte om mange spændende ture, blandt andet en alene tur med drillingen og fiskestangen op i bjergene, hvor han om natten blev belejret af ulve og lå musestille i sit telt uden et våben inden for rækkevidde.

Vi så billeder fra og hørte om guldgraverbyen Klondykes spændende historie,

men først og fremmest handlede det om jagt. En 12 – 14 pakheste skulle der til på de længere vildmarksture dybt ind i BC og Yukon. Erik har skudt mange trofæer i Canada, f. eks. Stonesheep, Dallsheep, Mountain Goat, og en Porcupine Caribou, som var årets trofæ i SCI, samt ikke mindre end 13 sort bjørne.

Hertil kom der også et par imponerende trofæer af Moose. Den ene så stor, at han kunne ligge imellem skovlene.

I 1992 vendte Erik med sin familie hjem til Danmark, hvor et godt job ventede på ham. I 1992 tog han på safarirejse til Afrika, og her blev kimen lagt til hans nutidige erhvervssucces som vinimportør.

Da apartheidstyret faldt i 1994 grundlagde Erik sit firma Tedeum Wine og

Erik Ahlmann-Larsens foredrag som gæstedestiller på Valdemars Slot.

begyndte at importere vin dernede fra. Tiden arbejdede for ham, også og især da Frankrig foretog atomprøvesprængninger i Stillehavet. Dette var så upopulært i Europa, at den franske vineksport raslede ned. Før sad fransk vin på 78 % af markedet i Danmark, men dette tal faldt nu til 16%, hvilket gav luft til import fra nye lande som Chile, Australien og især Sydafrika. Erik's firma er nu den største importør af sydafrikanske vine til Skandinavien.

Erhvervs engagementet i Sydafrika gav Erik mange gode venner, hvilket medførte mange og gode jagtmuligheder. F.eks. drivjagt på springbukke, hvor Erik ofte tager nogle af sine danske venner med. Undervejs har en af vennerne nedlagt en Scimitar Oryx, som er den næststørste i

verden, og som nu indgår i den permanente udstilling på Valdemar Slot.

Men Erik har været på jagtrejse mange andre steder: I Tadjikistan, hvor Erik på sin anden tur derude nedlagde en Marco Polo Argali vædder af anseelig størrelse.

I Mongoliet, hvor Erik skød sibiriske råbukke og ulv.

I Argentina, hvor han skød Black Buck, vandbøffel og især et eksemplar af den meget sky og sjældne Brown Brocket Deer. Denne anser Erik for at være et af sine fineste trofæer, og kun 2 til 3 andre danskere har skudt et sådant.

I Sydafrika har Erik blandt andet skudt en Kudu med horn på 60 og 60 1/4 tomme, samt en meget stor Waterbuck. I Karoo ørkenen har han deltaget

i mange spændende drivjagter og blandt andet skudt mange meget store Mountain Reedbucks, samt naturligvis de 4 forskellige arter af Springbuk. Hvoraf især hans Copper Springbuk er meget stor. Som et korusum fortalte han, at han på en bestemt drivjagt, hvert år, fast går med i drevet igennem bjergene og derved har skabt sig stor respekt hos de lokale.

Leopard i Zimbabwe, Sable, flere rigtigt gode Elan, samt en mængde af de små antiloper. Erik har stort set skudt det hele.

Det blev et actionmættet og spændende foredrag, men midt i jagten også med historiske detaljer om lande og byer. I det hele tage en jagtlig globetrotter værdigt. Vi var glade for være med. □

Jagt- og vinrejse

Tekst og foto Arne Kjær

Udover min helt store interesse for jagt har Birgitte og jeg en anden stor interesse, og det er vin, hvilket flere gange har bragt os til både Frankrig, Spanien og Portugal på vinrejser.

I begyndelsen af 2011 besluttede vi, at i november skulle vinrejsen gå til Sydafrika i et lille selskab med i alt 14 personer inklusive vinguiden og dennes hustru. Da turen var på plads, foreslog jeg Birgitte, om vi ikke skulle spørge rejsearrangøren, om vores udrejse til Cape Town kunne rykkes en uge frem, så der også kunne blive plads til lidt jagt. Dette lod sig gøre uden problemer og uden meromkostninger.

Linda fra Limpopo skaffede os herefter, for rimelige penge, en returbillet fra Cape Town til Windhoek i Namibia, hvor jeg gerne ville på jagt hos ARU, idet vi ved tidligere lejligheder havde truffet ejeren

Andre og dennes datter Danene. (Mig bekendt, er hun den første kvindelige PH i Namibia).

Da vi tidligere har været i både Sydafrika og Namibia på jagt, var mine trofæønsker begrænset til en 5 – 6 stykker, hvorfor vi valgte 4 dages ophold med 3 jagtdage. Vi tilbragte 2 dage på lodgen Kalakwa og 2 dage på lodgen Veronica. Sidst nævnte ligger meget tæt på Kalahari ørkenen, så der er tale om to meget forskellige jagtområder, hvilket gør det hele endnu mere spændende. Da det var sidst på sæsonen, havde vi begge lodges helt for os selv alene sammen med de to unge familier og deres børn, hvilket selvfølgelig-

ligt gjorde det hele meget privat, men både Birgitte og jeg savnede andre jægere og ledsagere at dele oplevelserne med.

Mine trofæønsker i prioriteret rækkefølge var: Steinbuck, Sjakal, Hvid Blesbuck, Black Wildebeest, Red Hartebeest og eventuelt en god Springbuck.

Kalakwa lodge

Allerede fra starten den første morgen så vi flere Steinbucks, men enten havde de et brækket horn, eller også blev vi opdaget. Om eftermiddagen fandt vi et pænt eksemplar, som blev nedlagt efter en kort, men hektisk pürsch i det lange, tørre græs. Senere på eftermiddagen skød jeg også en sjakal.

Næste morgen var jeg afsted med den sorte tracker Amon. Denne lange pürsch, som endte med en flot Red Hartebeest, blev min absolut mest spændende sydafrikanske pürsch til dato. Vi spottede en lille flok på fem dyr, hvor der var en rigtig god tyr imellem. Først gik vi et stykke, så kravlede vi et godt stykke for til sidst at være helt nede på maven. Jeg nåede da at tænke: »Hvad kravler der ellers rundt her i det lange visne græs?«. Til sidst kom jeg forsigtigt op at sidde – faktisk en god skydestilling –, og der var lige plads imellem buske og krat til at placere en fin kugle nederst på halsen på dyret.

Veronica lodge

På Veronica lykkedes det allerede om eftermiddagen at spotte en større flok Black Wildebeest, hvor der var to gode tyre. Vi var i meget åbent terræn, så det blev et meget langt skud og desværre også et meget dårligt skud, hvor kuglen sad alt for langt tilbage. (Som den pæne PHer sagde Gerd, at dyret havde taget et skridt samtidig med, at jeg havde skudt). Heldigvis

blev dyret på stedet og gik efterfølgende ned for en kugle lige på bladet.

Jeg sluttede med at skyde en stor pæn Springbuck. Det bedste ved den var, at både tracker Amon og PH Gerd var gået forbi uden at se den. Jeg fandt den således selv og kunne forsigtigt vise dem, hvor den var. Den morgen havde vi i øvrigt PH Gerds søn på 2 år med på vognen, og

Heinitzburg i Windhoek. Hotellet, som er højt beliggende med en storslået udsigt over byen, er indrettet i noget, som ligner en gammel borg. I kælderen findes en stor vinkælder, som ganske enkelt er i verdensklasse. Vi slappede af på dette dejlige hotel og nød gastronomi og vin på et helt usædvanligt højt niveau, (i Namibia og Sydafrika er dette til at betale), inden vi skulle returnere til Cape Town for at slutte os til vinrejseselskabet.

Vinrejsen

På hotellet i Cape Town var vi næste dag oppe kl. 08.00 for at byde vinholdet fra Danmark velkommen.

Efter at alle var installeret og havde fået frokost, gik vi en tur gennem Company Garden, og senere besøgte vi det etniske marked på Green Market Square med The Old Town House med ægte værker af bl.a. Frans Hals og Rembrandt. Senere på eftermiddagen tog vi liften op på Taffelbjerget, og dagen sluttede med middag på Victoria and Albert Waterfront.

Herefter fulgte 7 dages intens vinrejse, hvor vi besøgte 15 af Sydafrikas bedste vingårde: Sylvanvale og J. C. Le Roux begge i Devon Valley, Asara, Dunstone, Kanonkop, Beyerskloof og Neil Ellis alle i Stellenbosch, Hamilton Russel i Walkers Bay, Klein Constantia,

Groot Constantia og Buitenverwachting i Constantia, Lorraine i Rawsonville, Cape Point Vineyard, Plaisir de Merle i Franschhoek og Nederburg i Paarl.

Som eksempel kommer her en kort beskrivelse af turens tredje dag:

I dag er det flyttedag (fra Cape Town til Stellenbosch). Vi kører ad den smukke kystrute langs False Bay til Walkers Bay. På klipperne ved Hermanus (regionens hovedby) findes nogle af verdens bedste

det var tydeligt at se, at det ikke var første gang, han var med far på jagt.

Alle mine trofæønsker blev således opfyldt på nær den hvide Blesbuck, men så er der noget at komme tilbage efter, og det glæder både Birgitte og jeg mig allerede til, idet vi har svært ved at forestille os, at det kan blive bedre. Alt hos ARU er ganske enkelt nær det perfekte.

Herefter havde Linda fra Limpopo anbefalet/bestilt tre overnatninger på det lille charmerende og smukke Hotel

Hvorfor gå glip af
en eneste decibel,
når stilheden brydes?

Siemens SecureEar. Forstærker naturen. Dæmper støjen.

Der er noget, der bryder stilheden i skoven. Er det et dyr, vindens susen eller din jagtkammerat? Siemens SecureEar beskytter både din hørelse og forstærker tale og svage lyde. SecureEar – en ny partner til din jagtoplevelse. Få mere information på telefon 29 39 47 70 eller læs mere på www.siemens.dk/SecureEar.

Answers for life.

SIEMENS

Global dækning af kommunikation/data/tracking

Iridium Extreme

- Tale/Data
- Online Tracking
- GPS
- Vandtæt (IP65)
- SOS Nødknop

Explorer 500 BGAN

- Tale
- Data 464 kbps
- Fax
- Vægt kun 1.4 kg

Polaris Electronics A/S • Kærholt 1 • DK-9210 Aalborg SØ

Phone: +45 9631 7900 • Fax: +45 9631 7901 • E-mail: info@polaris-as.dk • www.polaris-as.dk

▲ PH'eren Gerd med søn på to år.

Hamilton Russel Estate. ▼

beliggende på en skråning med storslået udsigt over vinmarkerne.

Det sydafrikanske køkken er berømt og elsket, og vi fik da også den ene store kulinariske oplevelse efter den anden både til frokost, hvor vi spiste på en af de vingårde, vi besøgte den dag, men også aftenmaden (3 retters menu) på hotellet var super.

Denne 18 dages tur bestående af en skøn blanding af *jagt, natur, vin, gastronomi og kultur* blev Birgittes og min til dato bedste totaloplevelse. □

udsigtspunkter for iagttagelse af hvaler. De kæmpestore »Southern Right Whales« søger i perioden september til december ind i Walkers Bay for at parre sig. På vort halvtimestop fik alle da også både set og taget billeder af disse stor, prægtige dyr. Her besøgte vi også områdets førende vingård Hamilton Russel Estate, hvor vi efter en flot vinsmagning med Anthony (ejereren) til alles overraskelse blev inviteret hjem privat til den helt store frokost

(3 retters menu) med ældre og meget spændende vine. Anthony var også jagt-interesseret, så det fik vi også lige tid til en lille snak om. Efter denne superoplevelse fortsætter turen til Stellenbosch. Undervejs gør vi ophold i en anden af Sydafrikas navnkundige vinbyer Franschhoek, hvor vi ser det kendte »Huguenot Monument« og hører den interessante historie. Herfra kører vi direkte til det 4-stjernede Hotel Devon Valley, som er ualmindeligt smukt

Efterskrift

Artiklen som er skrevet på opfordring, er selvfølgelig skrevet for at fortælle om en super oplevelse, men også som ideoplæg til andre, måske endda til et af de lidt større jagtrejsebureauer. Hvis alt havde været skræddersyet og pakket fra starten, kunne det samme fint have været nået på 14 dage og selvfølgelig til en noget bedre pris. Er der nogen, der skulle være interesseret i »opskriften«, vil honoraret være yderst rimeligt

Jensen Rifle Company Ltd.

Bespoke Barrel & Rifle Maker, B.C.O.C

Præsenterer vort nye riffel koncept JRC M-99

M-99 riflen er bygget på en kopi af den legendariske Winchester M-70 pre '64 lås, som har kontrolleret føddning som sit 'hallmark'. Riflens hjerte: piben med skåret riffelgang for optimal præcision. Pibe og stol er ilagt et eksotisk stykke tyrkisk valnødde-træ af bedste kvalitet og med håndskårne netskæringer.

Leveres som standard i 30-06, 6,5x55, .270 win, 7x57, 8x57, 9,3x62, andre kalibre imod til-læg. Leverings tid: 6 måneder fra ordredato.

Skud garanti: 3 skuds gruppe på en 1/2 " på 100m med FABRIKS-AMMUNITION af god kvalitet optil .30 cal.

Besøg www.jensen-rifle.com for yderligere information og priser.

Klubnyt

Program for NSK trofæopmålinger – resten af 2012

Dato	Dag	Klokkeslet	Sted	I samarbejde med	Adresse	Telefonnr.
20. oktober	Lørdag	9.30 – 13.00	Korinth	Det Gamle mejeri	Rewentlovsvej 58 A, Korinth	40 91 86 74
2. november	Fredag	15.00 – 21.00	Ålestrup	Hans Nielsen	Simmested kro, Boldrupvej 75	98 64 21 51
12. november	Mandag	16.00 – 19.00	Korning	NSK	Klaksmøllevej 24, Horsens	75 67 33 77
16. november	Fredag	14.00 – 17.30	Åbenrå	Foder & Fritid	Industrivej 1 6200, Åbenrå	70 20 15 17
23. november	Fredag	12.00 – 16.00	Ringsted	Diana/Limpopo	Ringsted	43 56 11 11
24. november	Lørdag	9.30 – 13.00	Svendborg	Michaels Jagt	Porthusvej 127, Svendborg	62 21 11 53
30. november	Fredag	14.00 – 17.30	Bredbro	Klints Jagt & Fiskeri	Brogade 1, 6281 Bredbro	74 71 17 96
10. december	Mandag	16.00 – 19.00	Korning	NSK	Klaksmøllevej 24 Horsens	75 67 33 77

PHILLIP ELLIS Safari

www.pesafari.co.za

Limpopo Særtilbud
Kun til jægere som jager 2:1

Gnu - Blå x1
Vortesvin x1
Impala x2
32 700.00 DKK

"We specialize in rifle hunting and family orientated groups."

South Africa	Denmark
Lande Office: +27 83 373 8392	Brian Andersen: +45 20661818
Phillip Mobile: +27 83 557 6444	Ole G Jorgensen: +45 75688220

DAHLS TROFÆMONTERING

Åge Dahl Sørensen
Tinghøjvej 27, Vammen
DK-8820 Tjele
Tlf.: 86 69 07 77
Email: dahl-ahlstroem@mail.dk

Zoologisk konservator.
Specialist i storvildt med
mange års erfaring.
Kig forbi eller ring efter prislister.

B & H Jagtrejser

v/Holger Olsgaard

Vi arrangerer jagt i eks.

Sverige: Råbuk, Vildsvin, Elg, Klap- & Drivjagt Kronhjort, Dåhjort.

England: Duer, Råbuk, Muntjak, Sikahjort, Dåhjort.

Skotland: Kronhjort, Råbuk, Duer, Kaniner.

Canada: Sortbjørn, Moose, White-Tail, Caribou, Ulv.

Irland: Sikahjort, Vildged, Kronhjort.

Polen: Råbuk, Kronhjort, Mufon, Sikahjort, Dåhjort, Drivjagt.

Sydafrika: Verdens bedste duejagt!

... og en del andre lande

Mere udførligt på www.jagt.nu

Mail: hunting@bhh.dk

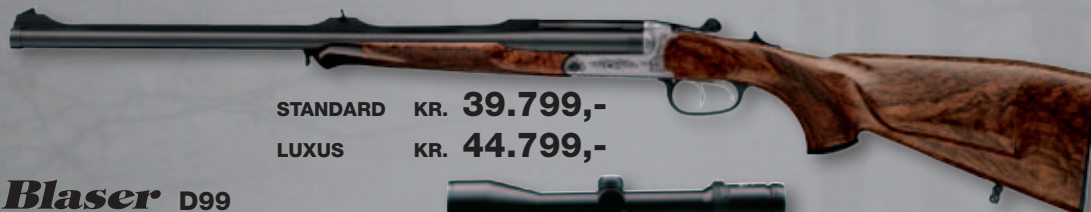
Tlf. 4970 3405

Medl. Rejsegarantifonden nr. 849

Rustet til efterårets drivjagter?

Blaser s2

Dobbeltriffel s/s

STANDARD KR. 39.799,-
LUXUS KR. 44.799,-

Blaser D99

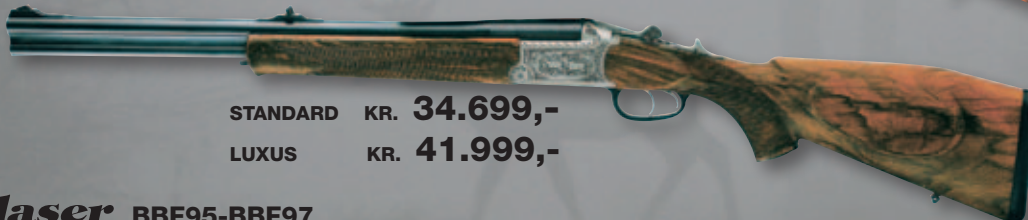
Drilling

STANDARD KR. 35.699,- (u/kikkert)
LUXUS KR. 41.099,- (u/kikkert)

Blaser 97

Dobbeltriffel

STANDARD KR. 34.699,-
LUXUS KR. 41.999,-

Blaser BBF95-BBF97

STANDARD 95 KR. 19.499,- STANDARD 97 KR. 23.199,-
LUXUS 95 KR. 26.649,- LUXUS 97 KR. 30.399,-

Blaser R8

Professional

FRA KR. 21.070,-

Rifflerne
fås i et utal af kalibre
- se mere på
www.blaser.de

KAHLES Helia

1-5x24i

FRA 12.199,-

DOCTER® OPTIK
Basic
1-4x24

KR. 10.699,-

DOCTER® OPTIK
Classic
1-4x24

KR. 5.999,-